

Ηχώ της Λευκάδας

Κραυγές απόγνωσης

...πάνω στο ένοχο κρεβάτι
της απελπισίας,
φοβισμένοι εραστές του ονείρου,
αφρόνιστα να ξεχαστούμε
λαίμαργα κι υπεροπτικά.
Προσποϊτά ενωμένοι
σκόβοντας πδονικά στις πληγές
του κατεστημένου...
Ηλίας Π.Γωργάκης

ΕΤΟΣ 54ο
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤ'

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ

ΑΤΤΙΚΗΣ «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ»

Γραφεία: Γερανίου 41, 104 31 - ΑΘΗΝΑ, e-mail: s.lefkadion.ath@gmail.com

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 230

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2026

Πάει κι αυτός ο λατρευτός
Πάει χάθηκε κι ο Έρωτας,
που μας έφερνε την ζάλη
στο κακόμοιρο κεφάλι
τον χειμώνα και το θέρος.
Έγινε κι αυτός μπακάλης
υπολήψεως μεγάλης...
Ευστάθιος Αδάμ

Οι Λευκαδίτες της Αττικής τίμησαν με λαμπρότητα την Κυρά Φανερωμένη στον Χολαργό

Με ιδιαίτερη κατάνυξη και λαμπρότητα εορτάστηκε τη Δευτέρα 1 Ιουνίου η μνήμη της Πολιούχου της Λευκάδας, της Παναγίας Φανερωμένης («Κυρά Φανερωμένη»), στον ομώνυμο Ιερό Ναό του Χολαργού από τους Λευκαδίτες της Αττικής.

Οι θρησκευτικές εκδηλώσεις ξεκίνησαν το πρωί με την τέλεση της Θείας Λειτουργίας, ενώ το απόγευμα πραγματοποιήθηκε ο Μέγας Εσπερινός με αρτοκλασία. Ακολούθησε η λιτάνευση της Ιεράς Εικόνας της Φανερωμένης στους δρόμους γύρω από τον ναό, παρουσία πλήθους πιστών.

Στον εορτασμό παρέστησαν εκπρόσωποι της Ομοσπονδίας των Απανταχού Λευκαδίτικων Συλλόγων, του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα», που όπως κάθε χρόνο διοργανώνουν τον εορτασμό, της Εταιρείας Λευκαδικών Μελετών, καθώς και πλήθος Λευκαδίων που διαμένουν στην Αττική.

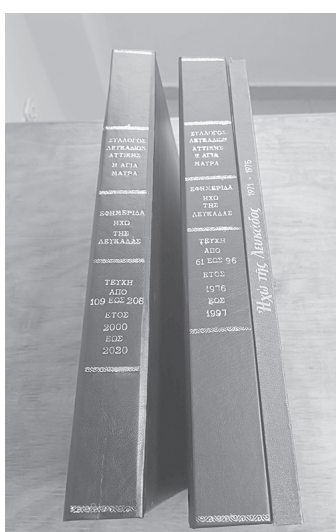

Ιδιαίτερη ιστορική σημασία έχει το γεγονός ότι η Ιερά Εικόνα της Φανερωμένης τοποθετήθηκε στον Ιερό Ναό του Χολαργού το 1938, ως προσφορά του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα». Παράλληλα, οι Λευκαδίτες της Αττικής συνέβαλαν ουσιαστικά και στην ανέγερση του ναού, διατηρώντας έως σήμερα έναν ισχυρό δεσμό με τον χώρο λατρείας και την παράδοση του νησιού τους.

Μετά την ολοκλήρωση της λιτανείας, οι εορταστικές εκδηλώσεις συνεχίστηκαν με παρουσιάσεις και δρώμενα από τα σχολεία του Δήμου Παπάγου - Χολαργού, προσφέροντας έναν πανηγυρικό και ιδιαίτερα συγκινητικό επίλογο στη μεγάλη γιορτή της Κυράς Φανερωμένης.

Η εκδήλωση αποτέλεσε ακόμη μία ευκαιρία για τους Λευκαδίτες της Αττικής να συναντηθούν, να τιμήσουν την προστάτιδα του τόπου τους και να διατηρήσουν ζωντανές τις θρησκευτικές και πολιτιστικές παραδόσεις της Λευκάδας για τις νεότερες γενιές.

55 χρόνια από την έκδοση της εφημερίδας του Συλλόγου μας «ΗΧΩ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ».(1971-2026)

Συμπληρώνονται φέτος 55 χρόνια από την έκδοση της εφημερίδας του Συλλόγου μας «ΗΧΩ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ».(1971-2026)

Η συμβολή της, τόσο σε επίπεδο συσπείρωσης, έκφρασης και επικοινωνίας των Λευκαδίων όσο και σε επίπεδο προβολής των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η Λευκάδα και παρέμβασης για την αντιμετώπιση τους, είναι σημαντική. Συμπληρώνοντας, 55 χρόνια συνεχούς έκδοσης της, έχει γίνει ουσιαστικό στοιχείο του Συλλόγου μας. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι στις σελίδες της έχουν φιλοξενηθεί άρθρα όλου του πνευματικού κόσμου του Νησιού μας.

Με ιδιαίτερη τιμή και χαρά φιλοξενούμε σύντομο χαιρετισμό, για την επέτειο των 55 χρόνων της εφημερίδας μας από τους εκπροσώπους του

πνευματικού κόσμου του νησιού μας. Ο Σύλλογός μας θα πραγματοποιήσει εκδήλωση για να τιμήσει την επέτειο αυτή και θα ενημερωθείτε εγκαίρως για το πρόγραμμα της εκδήλωσης.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» προχώρησε στη βιβλιοδέτηση όλων των φύλλων της εφημερίδας «Ηχώ της Λευκάδας» από το 1971 έως και το 2020. Παράλληλα, βρίσκονται σε εξέλιξη οι εργασίες ψηφιοποίησης του συνόλου των τευχών, ώστε να είναι προσβάσιμα σε όλους τους Λευκαδίτες και να διαφυλαχθεί πολύτιμο αρχειακό υλικό της Λευκαδίτικης παρουσίας και δράσης στην Αττική.

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα ο εορτασμός της 162ης επετείου της Ένωσης της Επτανήσου με την Ελλάδα

Με ιδιαίτερη επιτυχία και σε κλίμα συγκίνησης, ιστορικής μνήμης και επανησιακής υπερηφάνειας πραγματοποιήθηκαν οι επετειακές

Ο Βουλευτής του Νησιού μας κ. Αθανάσιος Καββαδάς ορκίστηκε Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Το Δ.Σ. του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» εύχεται κάθε επιτυχία στο έργο του.

εκδηλώσεις που διοργάνωσε η Επτανησιακή Συνομοσπονδία, για τον εορτασμό της 162ης επετείου της Ένωσης της Επτανήσου με τη μητέρα Ελλάδα.

Οι διήμερες εκδηλώσεις ξεκίνησαν την Παρασκευή 22 Μαΐου 2026, στο Αμφιθέατρο του Πολεμικού Μουσείου Αθηνών, όπου πραγματοποιήθηκε η κεντρική επετειακή εκδήλωση με μεγάλη προσέλευση κοινού και εκπροσώπων της πολιτικής, αυτοδιοικητικής, ακαδημαϊκής και πολιτιστικής ζωής του τόπου.

Χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόεδρος της Επτανησιακής Συνομοσπονδίας, κ. Ιωάννης Παργινός, ο οποίος αναφέρθηκε στη διαχρονική σημασία της Ένωσης των Επτανήσων με την Ελλάδα και στη συμβολή του επανησιακού πολιτισμού στην εθνική πορεία του Ελληνισμού.

Τον πανηγυρικό της ημέρας εκ-

φώνησε η Αναπληρώτρια Καθηγήτρια του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, κ. Κωνσταντίνα Γογγάκη, με θέμα: «21η Μαΐου 1864 - Η Ένωση

συνέχεια στη σελ. 8

Λευκάς η κήσος των ποιητών

Μάνα γη.
Ο χρόνος, ξεριζωτής ας γίνει του κακού,
Οι Τυρταικοί ύμνοι,
οι πολεμικές θύελλες,
ανήμπορο κύμα ήρεμα ας γλύφουν τ' αμουνδερό ακρογάλι.
Γιάννης Αθηνιώτης

Επιμέλεια σελίδας
Κώστας Σταματέλος,
Γενικός Γραμματέας Συλλόγου Λευκαδίων
Αττικής «Η Αγία Μαύρα»

ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ

Στις Γιορτές Λόγου & Τέχνης τον Αύγουστο του 2011, παρουσίασα στο Κηποθέατρο την ποιητική συλλογή “ΔΥΤΙΚΑ”’ .

Πέρασαν δεκαπέντε ολόκληρα χρόνια απο τότε και σήμερα, είχα τη χαρά να πάρω στα χέρια μου ένα καλαίσθητο βιβλίο απ’τις εκδόσεις “Δηώ” , που αποτελεί την 7η ποιητική συλλογή μου.

Δεν συντρέχει λόγος για να δικαιολογήσω αυτή τη μακρά απουσία μου. Άλλωστε, ποτέ δεν έπαψα να συμμετέχω απ’το περίσσευμα του χρόνου μου και απ’το ταπεινό μου μετερίζι, με τα της ποιήσεως δρώμενα εντός κι εκτός της ιδιαίτερης πατρίδας μου.

Παραθέτω, μερικά κομμάτια απ’τα «ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ” που αποτελεί καταθέσεις ψυχής απ’τα βασανισμένα χρόνια μιας άλλης εποχής και εύχομαι σε όλους να’χετε υγεία κι ένα δροσερό καλοκαίρι χωρίς πολλές σκοτούρες και συλλογισμούς.

Μέρες βροχής

Ω! θείο χρώμα χρώμα πατρικό που πρωτοπερπάτησα.

Ω! τίμια φτώχια του σπιτιού π’ άξια μ’ άξινης

Ω! μαγικό τρισεύγενο πρωτάγγιγμά σου μάνα,

 μάνα μου!

Κι εσύ πατέρα πολυδουλεμένη στα τρίστρατα.

 Πατέρα μ’ ακριβέ θαλασσογένητε

Ω! θείας βροχής πρωτόλουστο άγγιγμα

Παροιμίες απο τη Λευκάδα (του Πανταζή Κοντομήχη)

- Απ’όσα βλέπεις, τα μισά, κι απ’όσα ακούς κανένα.

- Έπεσε τ’ ακριβού το βιός σε χέρια χαροκόπου.

- Εγώ στραβώνω και πουλώ/εσύ βλέπε κι αγοράζε.

- Τη χάρη που’χε ο Βουρνικιάς,ο Σύβρος την επήρε.

- Η σκύλα απο τη βιάση της γεννάει στραβά κουτάβια.

- Όποιος δεν ξέρει να βοηθάει/μένει μοναχός και δυστυχάει.

- Ό,τι σου βολεί μην τ’ σφήνεις.

- Βόιδι κοιλάτο κι άλογο σπαθάτο.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Απο το βήμα αυτό και με σκοπό να ολοκληρωθεί η συγγραφή μιας σύγχρονης κι επικαιροποιημένης Ανθολογίας Λευκαδίτικης Ποίησης, που εδώ και μερικά χρόνια έχω σκαριάσει και πασχίζω να ολοκληρώσω, καλώ κάθε ανα τον κόσμο, Λευκαδίτη και Λευκαδίτισσα, να μου στείλει ηλεκτρονικά με e-mail : έως τρία ποιήματα της επιλογής του, μια φωτογραφία του σε υψηλή ανάλυση κι ένα σύντομο βιογραφικό του, για να ταξινομηθεί αλφαριθμητικά στην Ανθολογία.Ανάλογα με την έκταση της ανθολογίας, θα γίνει μελλοντικά επιλογή για την καταχώρηση του ενός ή και περισσοτέρων ποιημάτων.

Κώστας Γ. Σταματέλος
kgstamatelos67@gmail.com τηλ.6976880701

Χρόνια της πέτρας

Χρόνια φτωχά, υπερήφανα χρόνια, γιομάτα δάκρυ και ματωμένες γροθιές τα μεσοβδόμαδα, με τ’ανέμου τη μπασιά κατάστηθα σε υγρά και θεοσκότεινα καταχείμωνα. Χρόνια της πέτρας, στολισμένα με το γαλάζο βλέμμα του πατέρα και στην αντηλιά της μάνας, που στάθηκαν καλόγνωμες μοίρες και τετραβαγγέλια στ’ανηφόρι μας.

Χρόνια της πέτρας, μ’άνάρια χαμόγελα στα γδαρμένα απ’τη βροχή σαββατόβραδα στη γειτονίτσα μας, πάν’απ’ τ’αχνιστό λάδι της μάχης για ζωή και μέσ’ απ’ τις μαχαίριές του θανάτου που παραμόνευε πάνω ετοιμοπόλεμος τη στράτα μας.

Χρόνια της πέτρας, μ’ ένα βαρύ όρκο φορτωμένο στις πλάτες μας, για να περάσουμε τις συμπληγάδες ορτοί και να διαβούμε πέρα στην αθανασίας το ψηλό κεφαλόσκαλο τα βαριά απομεσήμερα. Χρόνια μου, εσείς του χαμού και των αγίνωτων ονειρών.

Χρόνια από χείλη αφίλητα σε εξορίες και σ’ ανήλιαγα κελιά γιομάτα αδηλωσίες με το πιστόλι στον κρόταφο, γράφοντας το “έχετε γειά αδέλφια” με αίμα απ’ τις φλέβες τους.Χρόνια της πέτρας....με μια χούφτα κοκκινόχωμα στο’ να μου χέρι και στ’άλλο ένα κλωνάρι βασιλικό βρεγμένο ιδρω, δάκρυ κι αποφασιστικότητα .

Χρόνια!Χρόνια της πέτρας αντρίκια, με τον κασμά και το κλαδευτήρι στο χέρι, με το πρώτο μαύλισμα της μέρας και το κροτάλισμα τ’ αγέρα στα πορτοπαράθυρα, καθώς η μοίρα μας βολόδερνε γυμνόστηθη στα τρίστρατα μ’ ένα κόκκινο γαρούφαλο.

Χρόνια της πέτρας και της χολής, στην αχολογιά του βοσκού στη Μεγάλη Ράχη και στα Πευκούλια.

Χρόνια μου, εξαπτέρυγα του ρόζου και της βαριάς, του πάλου και του ημερώματος της πέτρας, χαλεύοντας μια χούφτα χώμα για να βρει ρίζες ο σπόρος και μετερίζι η μοναξιά μας.Χρόνια, που ποτίσατε με δάκρυ και περηφάνεια την αγάπη μας για έναν τόπο που’μαθε να προχωρά και να χορεύει με το κλαρίνο κρατώντας το νιόφωτο μαζί με το θάνατο απ’ το χέρι, με νιοπάρθενο μαντήλι Τσουκαλαδιώτικου αργαλειού.

Χρόνια της πέτρας και του αδερφού που αγάπησα, του μισεμού και της προκομάδας με δυο δράμια ασβέστη.

Χρόνια μου! ιερά θυσιαστήρια, στα στήθια μου διαμαντόπετρες και μεθυσμένα δισκοπότηρα της ανεξιθρησκείας μου, που θρέψατε της ψυχής μου το ναό με ύμνους Αγγέλων κι απολυτίκια. Χρόνια που περάσατε σκληρά, απά στων ιερών προγόνων μου τις ιδρωμένες πλάτες, σε λιόχαρες βουνοκορφές και σε τρίςβαθα στενορύμια που μοσχοβόλαγε ο ασφελαχτός το χαμομήλι, η κουμαριά και το κυπαρισσόμηλο.

Χρόνια μου, χρόνια αγύριστα σκληρά σαν την πέτρα και τη μεγάλη απόφαση του μεσημεριού, πριν πέσει ο ήλιος και χτυπήσει η καμπάνα του Εσπερινού για τη Μεγάλη απόδραση.

ΕΝΑ ΑΙΣΙΟ ΤΕΛΟΣ

Του Άρη Δάγλα

«Ξύπνα Ανέστη, ξύπνα παιδί μου και σε λίγο εξημέρωσε...», σιγοψιθύρισε με τρεμάμενη φωνή ο καπετάν Γεράσιμος ταρακουνώντας ταυτόχρονα το παιδί πιάνοντάς το απ’ τον ώμο. «Έχουμε δουλειά πρωινή που δεν παίρνει αναβολή. Σήκω μη μας ακουρμαστούνε η μάνα σου και η αδερφή σου, γιατί δε θα μας αφήκ’νε να φύουμε εδώθε με το ζωντανό», συμπλήρωσε, παρατηρώντας με ανυπομονησία τις νωχελικές κινήσεις του παιδιού, που δε μπορούσε να καταλάβει μέσα στον ύπνο του τι ήθελε να πει ο πατέρας του. Δε θυμόταν να είχε καμιά δουλειά και μάλιστα κυριακάτικα, πράγμα που τον έκανε εξαιρετικά απρόθυμο να αφήσει το βολικό του στρώμα και να τρέχει αχάραγα για αγγαρείες. «Τι λες μωρέ πατέρα; Εμουργλάθ’κες; Ποια δουλειά; Ποιο ζωντανό; Άσε με να πλαέσω νια μέρα σας άνθρωπος. Κάθε πρωί τρέχουμε δυο ώρες να φέξει με το καϊκι και μόνο η Κυριακή μένει για ξεκούραση. Σύρε μοναχός σου, τι με θέλεις εμένα;» είπε κοφτά και άλλαξε πλευρό. Έτσι, ο καπετάνιος μην έχοντας ούτε το κουράγιο, ούτε την υπομονή, σηκώθηκε άπραγος και βγήκε κλείνοντας απότομα πίσω του την πόρτα σα να βιαζόταν πολύ, για κάποιον ανεξήγητο λόγο. Και να που η αγωνία στο φέρσιμο του πατέρα του και η παιδική του περιέργεια, έκαναν τη δουλειά τους... Ο μικρός κατάλαβε πως δεν θα μπορούσε να κοιμηθεί ξανά κι αν δεν έκανε γρήγορα να ντυθεί, θα έμενε με την απορία για το τι σκάρωνε ο πατέρας του πριν καλά καλά φωτίσει ο ήλιος. Μ’ αυτή τη σκέψη, φόρεσε γρήγορα τα ρούχα του και πετάχτηκε σαν ελατήριο έξω απ’ το σπίτι.

Ο χαρακτηριστικός ξερός χτύπος του ξύλινου πορτονιού και οι βαριές πατημασιές, τού φανέρωσε ότι ο καπετάν Γεράσιμος είχε ήδη βγει στο δρόμο και ανηφόριζε απ’ το πίσω μονοπάτι, απ’ τη Ράχη, για να μη δώσει στόχο στο χωριό για τις προθέσεις του. Το παιδί αφού άρπαξε ένα κομμάτι ψωμί, απ’ το καλάθι, ρίχτηκε σα σίφουνας ξοπίσω του κι όπως ήταν φυσικό, μιας και ήτανε και μακρυνπόδαρος, τον πρόλαβε σε λίγο στην καμπούρα της ανηφόρας για το σπίτι του Ψάθα. Μέσα στο μισοσκόταδο, δεν είχε προσέξει ότι μπροστά απ’ τον γονιό του βάδιζε ανυποψίαστο με χαρούμενο βηματισμό το γαϊδουράκι

τους, δεμένο χαλαρά με μια τριχιά.

«Πού πας μωρ’ πατέρα με το π’λári; Είναι μ’κρούλ’ ακόμα το έρμο. Τι μπορεί να κουβαλήσει αυτό; Δεν έχ’ ανάκαρα...», είπε με αφέλεια ο Ανέστης. Πριν αποσώσει όμως την ερώτησή του, ένας αόριστος φόβος έσφιξε την καρδιά του και μια φοβερή υποψία φώλιασε μέσα του. Δεν τόλμησε όμως να ξεστομίσει αυτό που σκέφτηκε, ελπίζοντας να κάνει λάθος. Φοβήθηκε μήπως η σκέψη του ακουστεί κι αμέσως μετάνιωσε και που τη γέννησε στο μυαλό του...

Η απάντηση του πατέρα του όμως, επιβεβαίωσε τη χειρότερή του υπόνοια: «Παιδί μου ζύγωσε να σ’ πω, για να μη φωνάζω και μας ακουρμαστεί ο κόσμος. Ούτε γω το θέλω μα πρέπει να γίνει. Δεν υπάρχει τροφή για δυο ζωντανά. Η γαϊδούρα, είναι νέα και εργατική. Για να τα τ’ώσει θέλει νια μπάλα σανό την ημέρα και δυο κιλά καλαμπόκι. Θα γεννήσει άλλο ταχιά. Βλέπεις με γέλασε ο Λευκαδίτης και δεν ήρτε να το πάρει. Εμείς δε χρειαζόμαστε άλλο γαϊδούρι. Και μη κοιτάξεις τώρα που ναι μικρό και το βυζαίνει η μάνα του. Σε λίγο καιρό θα θέλει ένα σωρό τροφές. Και μεις φτωχοί άνθρωποι, δεν έχουμε να του δίνουμε Ανέστη μου. Άσε λοιπόν την κουβέντα και ακ’λούθα με χωρίς ερωτήσεις. Κάμε πως δε βλέπεις και δεν ακούς. Ούτε γω θέλω να κάμω τέτοιο πράμα, αλλά δε γίνεται αλλιώς...Θα πάμε στον Αθερ’νό πό’ χω τ’ βάρκα και θα κάμ’με αυτό που πρέπει μεσοπέλαγα...», είπε με φωνή τρεμουλιαστή, έτοιμος να βάλει τα κλάματα κι ο ίδιος...

Ο καπετάν Γεράσιμος, αν και σκληροτράχηλος, είχε χρυσή καρδιά. Ούτε αυτός ήθελε να κάμει αυτό το κακό, αλλά οι νόρμες της εποχής και οι συνήθειες του χωριού ήταν πολλές φορές απόκοσμες χωρίς οίκτο για κανέναν. Η φτώχεια και η ανέχεια του κόσμου, όπλιζαν το χέρι του για πράξεις που ποτέ ανθρώπου νους δε θα μπορούσε να δικαιολογήσει. Έτσι και τώρα. Μπροστά στο παιδί ξετυλιγόταν ένα κουβάρι δυσνόητο και μηπερδεμένο, που η άκρη του οδηγούσε σ’ ένα μεγάλο και ακατανόητο δράμα. Και το χειρότερο ήταν, ότι δεν περνούσε καθόλου απ’ το χέρι του να σώσει το γαϊδουράκι, μιας και ο πατέρας του, εκφράζοντας τη συλλογική συνείδηση του τόπου, είχε βγάλει την ετυμη-

γορία: Το πουλάρι θα πέθαινε φουνταρισμένο στα βάθη της θάλασσας με μια πέτρα δεμένη στο λαιμό του.

«Πατέρα μη το κάμ’ς ευτό. Θα βρούμε φαί για το ζωντανό. Θα γυρίζω το χωριό και θα του μαζώνω τς φλούδες απ’ ούλα τα σπίτια. Θα του φέρνω χορτάρι και κλαριά απ’ την Ασφάκα. Σε παρακαλώ πατέρα, μη, μη, μη...», φώναζε με λυγμούς, νιώθοντας την καρδιά του μουδιασμένη. Τα δάκρυα μούσκειαν το πρόσωπό του και με την ανάστροφη του χεριού του σκούπιζε τα μάτια του ακολουθώντας συνάμα με γοργό βήμα τον πατέρα του, που είχε στο μεταξύ ταχύνει το ρυθμό του για να βγει απ’ το χωριό. Ο διάλογος του καπετάνιου με το παιδί, ήτανε κοφτός και απότομος. Από τη μια τα ατελείωτα παρακάλια κι από την άλλη η αμετάκλητη απόφαση, ανάμικτη με την πεποίθηση της ενοχής. Ο Ανέστης, ήλπιζε να καθυστερήσουν όσο γινόταν περισσότερο, τόσο για να παρατείνει τη ζωή του πουλαριού, όσο και για να έχει την ευκαιρία να πείσει τον πατέρα του να ματαιώσει αυτή τη μελλούμενη φρικτή πράξη.

Μέσα σ’ αυτή την παραζάλη, η ώρα κύλησε γρήγορα. Οι τρεις περιπατητές, έφτασαν στον Αθερινό. Ο καπετάν Γεράσιμος, διάλεξε μια μεγάλη πέτρα και με δυσκολία τη φόρτωσε στη βαρκούλα του κάνοντάς την να κουνηθεί απότομα. Έπειτα, σαν τη σταθεροποίησε, έκανε νόημα στο παιδί να μπει μέσα. Εκείνο, βλέποντας το προδιαγεγραμμένο έγκλημα να εξελίσσεται, παραδομένο σ’ έναν αλύτρωτο θρήνο, έσυρε τα μακριά του κανιά με κόπο και έκατσε στην κουपाστή κρύβοντας το πρόσωπό του μέσα στα χέρια του. Ο πατέρας του κατόπιν, ζύγωσε στην άκρη, σήκωσε το γαϊδουράκι και το απόθεσε ανάμεσά τους στην κουβέρτα. Ύστερα με κινήσεις επιδέξιες, έλυσε το σίδερο κι έβαλε πλώρη για το Νησόπουλο.

Το ζωντανό, μουδιασμένο κι άμαθο από θάλασσα, άρχιζε να ρουθουνίζει σαν πιάσανε το πρώτο Καραβοστάσι. Ο Ανέστης το πήρε στην αγκαλιά του και κόλλησε το μούτρο του στον τριχωτό του λαιμό, κλαίγοντας σπαρακτικά. Ο καπετάνιος προσπαθούσε κι αυτός να μείνει ψύχραιμος, μα η συγκίνηση του παιδιού και η αθωότητα του ζώου που είχε παραδοθεί στα χέρια τους, άρχιζε να πελεκάει τα σωθικά του σαν τσεκούρι. Ο ήλιος είχε αρχίσει να ανεβαίνει για τα καλά και η βάρκα ζύγωνε το Αλαφομούτι. Χοντρές στάλες ιδρώτα ξεπηδούσαν απ’ το μέτωπο και των δυο. Η ώρα πλησίαζε... Κοιτάζοντας τις ξέρες και υπολογίζοντας το βάθος, ο καπετάνιος σταμάτησε το ξύλινο σκάφος μεσοπέλαγα και ετοιμάστηκε να δέσει το λιθάρι στο λαιμό του πουλαριού. Το παιδί είχε αποκάμει να παρακαλάει. Τα χέρια του πατέρα του έτρεμαν. Έστρεψε το βλέμμα του απ’ την άλλη για

Δελτίο Τύπου

Με επιτυχία παρουσιάστηκε στην Αθήνα στις 16/5/2026 το βιβλίο «Τριανέμι, 25 Μεγανησιώτικα ντοπιολαλήματα», του Αριστείδη Δάγλα, που εκδόθηκε από τη Βιβλιοθήκη μας.

Στην κατάμεστη αίθουσα της ΕΣΗΕΑ, Μεγανησιώτες αλλά και άλλοι φίλοι του βιβλίου, γέλασαν με την ψυχή τους, συγκινήθηκαν και γνώρισαν την ιδιαίτερη τοπική διάλεκτο του Μεγανησιού, μοναδικά δοσμένη απ’ την πένα του έμπειρου συγγραφέα Αριστείδη Δάγλα.

Διαβάστηκαν αποσπάσματα του βιβλίου απ’ τους Μεγανησιώτες Χριστίνα Δάγλα, Νάντια Δάγλα και Νίκο Μάντζαρη, με χαρακτηριστική βιωματική προφορά.

Για το βιβλίο μίλησαν έγκριτοι ομιλητές: κ. Αντώνης Ρουπακιώτης, π. Υπουργός, διακεκριμένος νομικός, κ. Παρασκευή Κοψιδά – Βρεττού, δρ φιλολογίας, συγγραφέας, Πρόεδρος Συνδέσμου Φιλολόγων Λευκάδας, κ. Βασίλης Φίλιππας, ερευνητής – συγγραφέας, ο συγγραφέας κ. Αριστείδης Δάγλας και η κ. Μαρία Ρούσου, Προϊσταμένη της ΔΒΛ, η οποία αφού διάβασε χαιρετισμό του Προέδρου του Εφ. Συμβουλίου, π. Ιωαννίκιου Ζαμπέλη, γνώρισε στους παριστάμενους τους θησαυρούς και τη πολυσχιδή δράση της Δημόσιας Βιβλιοθήκης Λευκάδας, με τη βοήθεια εικόνων.

Συντόνισε ο Μεγανησιώτης δημοσιογράφος και Αντιπρόεδρος του Ε.Σ.Ρ. κ. Γιάννης Πολίτης.

Την έκδοση υποστηρίζουν φορείς απόδημων Λευκαδίων. Χαιρετισμούς απηύθυναν εκ μέρους της Ομοσπονδίας απανταχού Λευκαδίων ο Πρόεδρος κ. Χαράλαμπος Κοντογιώργης, εκ μέρους Δ.Σ. της Εταιρείας Λευκαδικών Μελετών, παρουσία του Προέδρου κ. Κώστα Κατηφόρη, ο ναύαρχος κ. Σπύρος Κονιδάρης, Μεγανησιώτης και εκ μέρους Δ.Σ. του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής ο κ. Θωμάς Λάζαρης, ενώ σχολίασε ο Μεγανησιώτης κ. Απόστολος Ζαβιτσάνος, πρόεδρος Εφετών.

Στο βιβλίο, με κείμενα λαογραφικού και κοινωνιολογικού ενδιαφέροντος και επεξηγηματικό γλωσσάρι, διασώζεται η ιστορία και η παράδοση του τόπου, μέσα από ξεκαρδιστικές ιστορίες.

Μαθαίνουμε την ευρηματικότητα των ανθρώπων στον αγώνα επιβίωσης, καθώς και τη σύνδεση του παρελθόντος με τη νέα γενιά.

Τα σχέδια του βιβλίου υπογράφει ο κ. Δημοσθένης Πολυμέρης.

Η Βιβλιοθήκη υποστηρίζει την έκδοση και την προβολή της τοπικής ιστορίας.

**Η Προϊσταμένη
Μαρία Ρούσου**

Παρουσίαση Βιβλίου «Τριανέμι»

Όσοι είχαν την χαρά, να παρακολουθήσουν την παρουσίαση του βιβλίου του συμπατριώτη μας Αριστείδη Δάγλα «Τριανέμι» στην κατάμεστη αίθουσα της ΕΣΥΕΑ, απήλαυσαν την δημιουργική και πληθωρική γραφή ενός ανθρώπου που δεν ξέχασε στο διάβα του τα παρελθόν του. Αντίθετα, απέδειξε με τα εικοσιπέντε Μεγανησιώτικα ντοπιολαλήματά του ότι σημάδεψε την ψυχή του στον τόπο του, το Μεγανήσι Λευκάδας.

Μίλησαν για το βιβλίο, εκλεκτοί συμπατριώτες από το χώρο της Πολιτικής και της λογοτεχνίας και διαβάστηκαν με τη χαρακτηριστική ντοπιολαλιά αποσπάσματα του βιβλίου που έδωσαν ένα ξεχωριστό χρώμα στην όμορφη βραδιά.

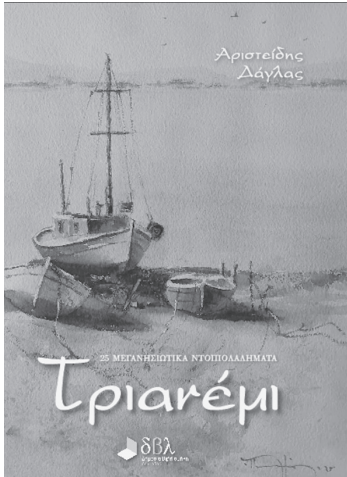
Ο συγγραφέας, άντλησε με περισσά αγάπη κι υπομονή, τις εικόνες εκείνες που τείνουν ανεπιστρεπτή να γίνουν δυστυχώς μουσειακό είδος από μια ηρωική εποχή που ‘ταν λιγότερα τα ένοχα βλέμματα και η κακία του κόσμου.

Γλαφυρός κι αφηγηματικός. Διεσδυτικός κι ακέρια αληθινός, μας έμπασε στο πνεύμα μιας άλλης εποχής, που οι μικροχαρές γέμιζαν τη ζωή των απλών ανθρώπων του μόχθου και του μεροκάματου, αντιμέτωποι με τα άγρια στοιχεία της φύσης και τα βάσανα του χωριού. Ο αγαπητός μας κ.Δάγλας, μπόρεσε με άνεση ν’ αποτυπώσει το πορτρέτο μιας εποχής που αρκετοί από εμάς κουβαλάμε με στοργή ακόμη στα φυλλοκάρδια μας, προσφέροντας τη χαρά και την ευχέρεια στις επόμενες γενιές ν’ ακουρμαστούν το ιερό παρελθόν της Λευκάδας μας.

Τα ντοπιολαλήματα που μας χάρισε με αγάπη ο Ά.Δάγλας, διαनीστηκαν μαγικά και πετυχημένα,, από την καλλιτεχνική ζωγραφική παρέμβαση ενός πολλά υποσχόμενου Καλλιτέχνη συμπατριώτη μας του κ.Δημοσθένη Πολυμέρη, ο οποίος μου θύμισε με συγκίνηση, τον μεγάλο μας Γεράσιμο Γρηγόρη!

Το «Τριανέμι», το οποίο εκδόθηκε με την φροντίδα και την σκέπη της Δημόσιας Βιβλιοθήκης Λευκάδας και την ακούραστη Επιστημονική ματιά της Κυρίας Μαρίας Ρούσου, αποτελεί ένα εκδοτικό και Πολιτιστικό κόσμημα για το Πνευματικό γίγνεσθαι του τόπου μας κι αξίζει να διαβαστεί από μικρούς και μεγάλους Λευκαδίτες και μη.

**Κώστας Γ. Σταματέλος
Γενικός Γραμματέας Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής
«Η Αγία Μαύρα»**

ΠΡΟΤΥΠΟ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Α. ΚΑΚΑΜΑΝΗΣ - Μ. ΚΑΚΑΜΑΝΗ

ΘΗΒΩΝ 210 * ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ * ΤΗΛ. 5719017, 5730784

ΤΜΗΜΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

- Ορθοδοντική
- Παιδοδοντία
- Προληπτική οδοντιατρική

ΤΜΗΜΑ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

- Περιοδοντολογία
- Ενδοδοντία
- Γναθοχειρουργική
- Εμφυτεύματα
- Γενική προσθετική

55

χρόνια

από την έκδοση της εφημερίδας του

Χαιρετισμοί εκπροσώπων του Πνευματικού κόσμου του Νησιού μας. Η έκδοση της εφημερίδας έγινε τον Γενάρη του 1971 από το τότε Δ.Σ του Συλλόγου μας με Πρόεδρο τον Αντώνη Τζεβελέκη

55 Χρόνια «Ηχώ της Λευκάδας»:
Μνήμη, Συνέχεια, Προοπτική

Η συμπλήρωση πενήντα πέντε χρόνων αδιατάρακτης έκδοσης της εφημερίδας «ΗΧΩ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ», συνιστά γεγονός ιδιαίτερης ιστορικής και πολιτισμικής σημασίας για τον Σύλλογο Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» και τη λευκαδίτικη κοινότητα. Από το 1971 μέχρι σήμερα, η εφημερίδα εξελίχθηκε σε έναν διαχρονικό θεσμό, υπερβαίνοντας τον χαρακτήρα μιας απλής συλλογικής έκδοσης, και καθιερώνοντας έναν έγκυρο χώρο δημόσιου λόγου. Το περιεχόμενο των σελίδων της συγκροτεί διαχρονικά ένα πολύτιμο αρχείο μνήμης και τεκμηρίωσης της νεότερης κοινωνικής και πολιτισμικής ιστορίας της Λευκάδας και της λευκαδίτικης διασποράς: όπου γεγονότα, πρόσωπα, δράσεις, διεκδικήσεις, πολιτιστικές εκδηλώσεις, ήθη και έθιμα, γλωσσικές ιδιαιτερότητες και εκφάνσεις της πνευματικής δημιουργίας του τόπου μας, συγκροτούν ανεκτίμητο σώμα γνώσης για τη Λευκάδα, στη διάθεση κάθε ερευνητή της τοπικής ιστορίας, της λαογραφίας, της ανθρωπολογίας.

Καθήκον όλων, αυτή την επετειακή για την *Ηχώ της Λευκάδας* χρονιά, και καθώς ευτελίζεται διαρκώς η αξιοπρέπεια της γνώσης και της ηθικής της γνώσης στις μέρες μας, δεν μπορεί παρά να είναι η δέσμευση σε μια αντάξια, των ανθρώπων που την υπηρέτησαν, μνήμη και που μέρος της είναι η διασφάλιση της συνέχειας του εντύπου: ώστε να εκπέμπει συνέπεια και δημοσιογραφικό ήθος στην ενημέρωση, στην καλλιέργεια δημόσιου δια-λόγου, στη διατήρηση της ιστορικής μνήμης, στην ανάδειξη του τοπικού πολιτισμού και την αμοιβαιότητα μεταξύ του νησιού και της παροικίας. Βασική προϋπόθεση: η εναρμονισμένη, διαγενεακή συνεργασία, και κυρίως η ενθάρρυνση του πολύτιμου, ανανεούμενου δυναμικού των νέων της Λευκάδας, να την στηρίξουν και να την εμπλουτίσουν με τη δημιουργική, ενεργό συμμετοχή τους.

Εκ μέρους του Συνδέσμου Φιλολόγων Λευκάδας
Η Πρόεδρος
Δρ. Παρασκευή Κοψιδά-Βρεττού

Γιώργος Κοντογιώργης, Χαιρετισμός για τα 55
χρόνια της «ΗΧΩΣ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ»

Η συμπλήρωση πενήντα πέντε ετών αδιάλειπτης παρουσίας της «**ΗΧΩΣ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ**» αποτελεί ένα σημαντικό σταθμό όχι μόνο για τον Σύλλογο Λευκαδίων, αλλά και για την ίδια τη Λευκάδα. Στις σελίδες της αποτυπώθηκαν η ιστορία, οι έγνοιες, οι προσδοκίες και οι δημιουργικές δυνάμεις του τόπου. Η εφημερίδα υπήρξε ως χώρος διάλογου, έκφρασης και πνευματικής δημιουργίας, ενώ παράλληλα διατήρησε ζωντανό τον δεσμό των απανταχού Λευκαδίων με την ιδιαίτερη πατρίδα τους.

Σε μια εποχή όπου η πληροφορία συχνά είναι εφήμερη, η συνέπεια μιας έντυπης έκδοσης επί περισσότερο από μισό αιώνα αποκτά ιδιαίτερη σημασία. Συνιστά πολύτιμη παρακαταθήκη συλλογικής μνήμης και συνοχής, αλλά και μαρτυρία της διαχρονικής θέλησης της ιδιαίτερης πατρίδας να διατηρεί την ταυτότητά της μέσα από τον δημόσιο λόγο και τον πολιτισμό.

Εύχομαι η «**ΗΧΩ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ**» να συνεχίσει με την ίδια αφοσίωση και δημιουργικότητα την πορεία της, υπηρετώντας τις αξίες της ενημέρωσης, της πνευματικής καλλιέργειας και της αγάπης για τη Λευκάδα.

Θερμά συγχαρητήρια στους κατά καιρούς συντελεστές της για την εμμονή τους να συνεχίζουν αδιάλειπτα την «Ηχώ» στις επάλλξεις, ευχόμενος κάθε επιτυχία στη συνέχεια του έργου σας.

Γιώργος Κοντογιώργης
Ομ. καθηγητής, πρώην Πρύτανης

Προς το Σύλλογο Λευκαδίων Αττικής

Αξιότιμοι κύριοι,
Με αφορμή τη συμπλήρωση εφέτος 55 χρόνων από την έκδοση της εφημερίδας «ΗΧΩ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ», με ιδιαίτερη τιμή και χαρά, εκ μέρους του Εφορευτικού Συμβουλίου και των εργαζομένων της Δημόσιας Βιβλιοθήκης Λευκάδας σας ευχόμαστε ολόψυχα τα καλύτερα!

Όλα αυτά τα χρόνια ο ρόλος της έχει εξαιρετική βαρύτητα για τους Λευκαδίτες όπου γης, ιδιαίτερα πριν τη διάδοση των ηλεκτρονικών μέσων, αλλά και μέχρι σήμερα. Η συνεργασία με τη Βιβλιοθήκη μας ήταν και είναι άριστη!

Ευχόμαστε η «Ηχώ» μας να συνεχίσει για πολλά χρόνια τη συμβολή της στην επικοινωνία και την ενημέρωση

και στους ανθρώπους της να ξεπερνούν τις δυσκολίες.

Συγχαίρουμε θερμά όσους “κοπίασαν” για να φτάσει η εφημερίδα ως εδώ και υποσχόμαστε να συνεχίσουμε στο πλευρό όλων εσάς, που έχετε τη σκυτάλη της συνέχειας και της προόδου της.

Για τη Βιβλιοθήκη
Η Προϊσταμένη
Μαρία Ρούσσου

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΛΕΥΚΑΔΙΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας των απανταχού Λευκαδίτικων συλλόγων χαιρετίζει τη συμπλήρωση 55 ετών συνεχούς έκδοσης της εφημερίδας ΗΧΩ Της ΛΕΥΚΑΔΑΣ του συλλόγου -και μέλους της ομοσπονδίας μας,- Λευκαδίων Αττικής «η Αγία Μαύρα». Εύχεται παρά τις δυσκολίες της έντυπης έκδοσης να συνεχίσει και τα επόμενα χρόνια να δίνει στους Λευκαδίτες το στίγμα του πολιτισμού στο νησί μας αλλά και να φιλοξενεί τη πένα τόσο σημαντικών συμπατριωτών μας ανά την υφήλιο.

Για το ΔΣ
Ο πρόεδρος Χαράλαμπος Δ. Κοντογεώργης
Ο Γεν. Γραμματέας Ιωάννης Κ. Κατωπόδης

Η Ηχώ της Λευκάδας αποτελεί μοναδικό μέσο επικοινωνίας, ιδιαίτερα για όσους ζούμε μακριά από την αγαπημένη μας ιδιαίτερη πατρίδα. Είναι, όμως, και πολύτιμη η συμβολή της στην προβολή και στη διευθέτηση των προβλημάτων του νησιού και των εκεί συμπατριωτών μας.

Χαιρετίζω την έκδοσή της επί μισό και πλέον αιώνα κι εύχομαι να συνεχίσει και πέρα από έναν αιώνα τη ζωή και τη δράση της.

Απόστολος Χρ. Κακλαμάνης

Για τα 55 χρόνια της έκδοσης της «Ηχούς»...

Η «Ηχώ της Λευκάδας», η εφημερίδα που εκδίδει επί 55 συναπτά έτη ο Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα», αποτέλεσε από το πρώτο της φύλλο έναν σημαντικό συνοδοιπόρο στην μακρά πορεία του Συλλόγου μας.

Μέσα από τις σελίδες της όλα αυτά τα χρόνια, οι Λευκαδίτες όπου γης, έχουν την ευκαιρία να έρχονται σε επαφή με την πολύπλευρη δράση των Λευκαδίων της Αττικής και επομένως να νιώθουν πιο κοντά στην ιδιαίτερη πατρίδα τους.

Η ποικίλη ύλη της, με αρθρογραφία που άπτεται θέματα του πολιτισμού, της παράδοσης, της ιστορίας αλλά και της καθημερινότητας των Λευκαδίων εντός και εκτός του νησιού μας, κρατά ζωντανό τον δεσμό των συμπατριωτών μας με το αγαπημένο μας νησί.

Ανά τα χρόνια, οι σελίδες της φιλοξένησαν άρθρα

σημαντικών Λευκαδιτών, αποδεικνύοντας το βάρος που έριχνε μεγάλο μέρος της Λευκαδίτικης διανόησης στην «Ηχώ» επιβεβαιώνοντας και ενισχύοντας την σημασία του ρόλου που αυτή έπαιζε.

Κοιτάζοντας πίσω, μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι η εφημερίδα μας αποτελεί τον φορέα καταγραφής της ιστορίας του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής κατά το δεύτερο μισό της 100χρονης πορείας του και αυτό ακριβώς το στοιχείο της προσδίδει ακόμα μεγαλύτερη σημασία και κύρος.

Άλλωστε, χωρίς την γνώση του παρελθόντος, είναι πολύ εύκολο να χαθεί η συνείδηση του παρόντος και το όραμα για το μέλλον και για αυτόν ακριβώς τον λόγο όλοι εμείς θα είμαστε για πάντα ευγνώμονες στην εφημερίδα των Λευκαδίων της Αττικής, την δική μας «Ηχώ», στην οποία εύχομαι εκ βάθους καρδιάς να συνεχίσει να συνοδεύει την ζωή του συλλόγου μας για πολλά ακόμα χρόνια.

Θεοφύλακτος Δ. Λογοθέτης

Λευκάδα Ιούλιος 2026

Αξιότιμε κύριε Θωμά Χόρτη
Μισός και πλέον αιώνας συνεχούς πορείας μιας εφημερίδας, είναι κάτι το οποίο δεν μπορεί να περάσει απαρατήρητο. Όντως πρέπει να χαιρετισθεί ως ένα σπουδαίο γεγονός για έναν μικρό αλλά ιστορικό τόπο όπως η Λευκάδα.

Με μεγάλη λοιπόν χαρά χαιρετίζουμε την αδιατάρακτη έκδοση εντύπου το οποίο συσπειρώνει αφ' ενός τους συμπολίτες μας εις το να επικοινωνούν, προβάλλει αφ' ετέρου τα προβλήματα του μικρού μας τόπου προσπαθώντας για την επίλυσή τους. Συγκινούμαστε όταν η εφημερίδα σας (την οποία ανελλιπώς λαμβάνουμε και διαβάζουμε) δεν παραλείπει να ενημερώνει τους αναγνώστες και για τα εκκλησιαστικά θέματα του τόπου μας, δίνοντας σ' αυτά ιδιαίτερη σημασία και βαρύτητα.

Η τεχνολογία σήμερα έχει επιτύχει αλματώδη πρόοδο αλλά ένα σοβαρό και σταθερό έντυπο ενημέρωσης αποτελεί πάντοτε τον καλύτερο δίαυλο επικοινωνίας με τους συμπατριώτες, τους φίλους και γενικά τα μέλη ενός Συλλόγου.

Η αγάπη για τον τόπο μας, την όμορφη Λευκάδα, η οποία αν και μικρή έχει αναδείξει σπουδαίες προσωπικότητες, όταν ριζώνει στην ψυχή των κατάλληλων ανθρώπων, ανθίζει και προσφέρει πάρα πολλά. Η έκδοση της εφημερίδας «ΗΧΩ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ», αδιάλειπτη επί 55 χρόνια, αποδεικνύει ότι πέρα από την επαγγελματική ενασχόληση και τις υποχρεώσεις των μελών του Δ.Σ. και των συντακτών της, υπάρχει περίσσειμα ψυχής και για τον πολιτισμό μας.

Συγχαίρουμε λοιπόν ολόψυχα το Δ.Σ. του Συλλόγου και εκδότη της εφημερίδας για την άοκνη προσπάθεια και για το θετικό αποτέλεσμα το οποίο η προσπάθεια αυτή έχει επιφέρει.

Ευχόμεθα από καρδιάς καλή συνέχεια και προκοπή στην εφημερίδα σας και το έργο σας εν γένει.

Η Παναγία μας η Φανερωμένη να σας σκέπει, να σας ευλογεί και να σας εμπυχώνει για περισσότερες και μεγαλύτερες επιτυχίες.

Μετά πατρικών ευχών
Ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής
Αρχ. Νικηφόρος Ασπρογέρακας

Ένας χαιρετισμός στην 55χρονη
«Ηχώ της Λευκάδας»

Δεν χρειάζεται πολλή σκέψη, νομίζω, για να δεχθούμε ότι ο γενέθλιος τόπος καθορίζει, σε μεγάλο βαθμό, την ιδιοπροσωπία ενός ανθρώπου, δηλαδή τον αξιακό του κώδικα, τη σχέση με τους συμπολίτες του, το πολιτισμικό του υπόβαθρο, τις αισθητικές του επιλογές και ό,τι, τέλος πάντων,

Συλλόγου μας «ΗΧΩ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ» (1971-2026)

συγκροτεί την αλήθεια του εαυτού του, δηλαδή την κρισιμότερη προϋπόθεση για να ολοκληρώσει την προσωπική του και να δικαιώσει το βίο του. Επομένως, είναι από κάθε άποψη ευεργετικό, να διατηρούμε το σύνδεσμο με το γενέθλιο τόπο, ακόμη και αν -τολμώ να πω- σε κάποιες περιστάσεις δεν φάνηκε γενναιόδωρος απέναντί μας. Για τους απόδημους συμπολίτες, δε, το σημαντικό αυτό έργο επιτελούν τα εθνικοτοπικά σωματεία. Και για τους Λευκαδίτες της Αθήνας, η πλειάδα εθνικοτοπικών σωματείων, με προεξάρχοντα το «Σύλλογο Λευκαδίων Αττικής», αντανακλά το ζήλο με τον οποίο επιδιώκουν να διατηρούν το σύνδεσμο με την ιδιαίτερη πατρίδα μας.

Ο «Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής», ειδικότερα, -και για όλους μας «ο Σύλλογος»- από την ίδρυσή του και για τα επόμενα χρόνια (ανάμεσα στα οποία και κάποια εξαιρετικά δύσκολα χρόνια), συσπείρωσε τους νεοφερμένους στη μεγαλύτερη συμπατριώτες μας, εξασφάλισε τη μεταξύ τους επικοινωνία, τους προσέφερε την ασφάλεια του συνανήκειν, ανέδειξε έργα τέχνης και πολιτισμού του νησιού μας που διέδρυναν τον πνευματικό τους ορίζοντα, οργάνωσε και τους προσέφερε στιγμές ξεγνοιασιάς από τον εργασιακό μόχθο. Κι, έτσι, προικίζοντάς τους με εφόδια υψηλής αξίας από τη λευκαδίτικη πολιτιστική παράδοση, ευνόησε την ένταξή τους στο νέο, απαιτητικό κοινωνικό περιβάλλον και, συνακόλουθα, συνέβαλε στην αναβάθμιση της βιοτικής τους συνθήκης. -Αυτά, κατά την πρώτη πεντηκονταετία λειτουργίας του «Συλλόγου». Επειδή το 1971 υπήρξε έτος-μερίδας «Ηχώ της Λευκάδας», που εξαρχής κατατάχθηκε στην εμπροσθοφυλακή της δράσης του «Συλλόγου» μας!

Η «Ηχώ», λοιπόν, που δεν είναι άλλο από εκείνο που σημαίνει ο τίτλος της: ανάκληση κάθε πτυχής του λευκαδίτικου γίνεσθαι, με αδιαμφισβήτητη γνώση του αντικειμένου που παρουσιάζει, με ειλικρινή έγνοια για τον τόπο και τους ανθρώπους του, άλλοτε με ανεπιτήδευτη κατανόηση για τα κακώς κείμενα και άλλοτε με ανεπιφύλακτη περηφάνεια για τις αρετές του νησιού, με επεξεργασμένες προτάσεις και αταλάντευτο δημοκρατικό φρόνημα για προκοπή σε όλα τα πεδία και για τον καθένα χωριστά. Με πληροφορίες για

την καθημερινότητα των όπου γης Λευκαδίων, αλλά και με λευκαδίτικα θέματα που καλύπτουν όλο το φάσμα των επισημονικών κλάδων, η «Ηχώ» έχει αποθησαυρίσει ένα πολύτιμο αρχείο πολιτιστικών τεκμηρίων, επαρκές για να εξιστορήσει την ταυτότητα του τόπου μας. Αλήθεια, πόσα βιώματα, αναμνήσεις και σχέδια, ποιες λύπες και χαρές, πόση συγκίνηση και ευαισθησία δεν έχουν εντυπωθεί στις σελίδες της; Ποιες αγαπημένες μορφές κόσμησαν τις σελίδες της πριν αποσυρθούν στη σκιά; Πόσοι λόγιοι, ιστοριοδίφες, γραμματιζόμενοι ή μη και πόσοι 'διστακτικοί' συμπολίτες μας βρήκαν, επιτέλους, βήμα στις σελίδες της, για να διατυπώσουν άποψη, για να εκφραστούν; Και πόσοι άλλοι συμπολίτες μας της εμπιστεύτηκαν τις λογοτεχνικές τους απόπειρες, πόσοι νέοι επιστήμονες της αφιέρωσαν τα πρώτα τους δοκίμια και για πόσους ξενιτεμένους μας υπήρξε η πυξίδα στο νοερό ταξίδι του νόστου;

Κατά μια συμβολική σύμπτωση, η «Ηχώ της Λευκάδας» πρωτοκυκλοφόρησε ταυτόχρονα, σχεδόν, με την ίδρυση της «Εταιρείας Λευκαδικών Μελετών» και, ακόμη περισσότερο, η «Ηχώ» ήταν εκείνη που, από το πρώτο μόλις φύλλο της, εξήγγειλε στους Λευκαδίτες την ίδρυση της «Εταιρείας». Δεν είναι σύμπτωση, ωστόσο, το ότι η «Ηχώ» φιλοξενεί, έκτοτε, απροϋπόθετα και αφιλοκερδώς, κάθε καταχώριση της «Εταιρείας», αφού και ο «Σύλλογος» παραστέκει ανελλιπώς τη δράση της, επί 55 ήδη χρόνια. Και σε όποιον θα ισχυριζόταν ότι, μετά από τα 55 αυτά χρόνια, η «Ηχώ», ως έντυπο οριοθετημένου-τοπικού ενδιαφέροντος, έχει εξαντλήσει κάθε ικμάδα και φθίνει ανεπιστρεπτί, την οφειλόμενη απάντηση δίνουν οι σπινθηροβόλες σελίδες της: επικαιρότητα, ζωντοί διάλογοι, ανταποκρίσεις, έρευνες για τη Λευκάδα, αρθρογραφία επιστημόνων κύρους, μόνιμες λογοτεχνικές στήλες και κριτική, φωτογραφίες, απεικονίσεις έργων τέχνης...και τόσα άλλα. Όπως συμβαίνει με κάθε θεσμικό εγχείρημα, η «Ηχώ» είναι, σε τελική ανάλυση, οι άνθρωποι οι οποίοι την εμψυχώνουν, εκείνοι οι οποίοι διασφαλίζουν την παραγωγή και την κυκλοφορία της. Είναι οι καλοί φίλοι του «Συλλόγου» που, με ευπρέπεια, μετριοπάθεια, θάρρος και ανιδιοτέλεια, με γνώση του έργου τους και επίγνωση της σημασίας

'Ηχώ της Λευκάδας

ΕΤΟΣ 1^{ον} - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1 • ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1971

Στὸ χάραμα τῆς πορείας μας...

Τριάντα χιλιάδες ψυχές ζουν στ' ἅγια χάρματα, στὴ Λευκάδα μας. Δεκαπέντε χιλιάδες βρίσκονται στὴν καρδιά τῆς χώρας, Ἀθήνα καὶ Πειραιᾶ. Ἐκατοντάδες πολλές στὴν Πάτρα, Μεσολοκί, Γιάννινα, Σπάρτη. Χιλιάδες ἄλλοι μίσησαν διὰ μακρινὰ τὰ ξένα, σ' Ἀυστραλία, Εὐρώπη, Ἀμερική, Ἀφρική... Σκορπισμένοι οἱ Λευκάδιοι σ' ὅλη τῆς γῆς τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη, αὐξάνονται καὶ πληθύνονται στὴ διασπορά.

Κι' ἀπόμεινε παρατημένη σχεδὸν ἡ Μάνα ἀπ' τῶν παιδιῶν τῆς ἀγάπης, μοναχούλα πέρα κει στὴ θαλασσοδάρτη ἀκρὴ τῆς. Οὐτὲ κακὴ μητέρα νὰ ἦταν. Ἀπὸ πρὶν τῆς θλασσοδάρτης, τὰ βῆθ τὴν ἑγκατέλειψαν, ρίχναν μαῦρο λιθάρη πίσω τους (κι' ἔχει τόσα λιθάρια ἡ Πάτρα γῆ). Στῆνουν σπύτια στὴν Ἀθήνα, φέριμα, φρυγία στὸ Γαλαξόπουρκο... Πῶς νὰ γίνῃ ἄλλως; Φτενὸ, λιπόσπρκο τὸ ἀγιομαρμένο χῶμα δὲ μπορούσε νὰ θρέψῃ τόσο πολλούς. Ἐτοὶ ὁ Μῆτρος ἔφησε τὸ γέρο Φωτεινὸ νὰ ἀπορεύεται μὲ τὴν ἀγροτικὴ τὴ συνταγή...

Δὲν καταριόμαστε τὴν μετανάστευση. Δὲν ἀδικοῦμε τὰ νιάτα ποὺ μισοῦν γιὰ μιὰ ζωὴ καλύτερη. Ὅμως, μιὰ ὁλὴ κατακυρεῖ τὴν ψυχὴ, ὅταν βλέπουμε ἑρμῆς τὴς ἐσχέας, δου-

βὲς τῆς ραχοῦλες, ἀφαισινμένα τὰ σπύτια, ἀδεια τὰ χωριοῦκάκια μας, παραμένη τὴ Χώρα μας...

Οἱ Λευκάδιοι μετανάστες ἔχουν τοὺς συλλόγους τους. Ἄλλοι μικροί, ἄλλοι πολυάριθμοι, συντηροῦν τὸν καμὸ τῆς πατρίδας. Ὁ πολυπληθέστερος εἶναι ὁ Σύλλογος Λευκαδίων τῆς Ἀθήνας. Καί, σὰν μεγαλύτερος, ἔχει καὶ μεγαλύτερες ἀποχρώσεις. Συναισθανόμενος λοιπὸν τὸ καθῆκον ἀπεφάσισε νὰ ἐκδόσῃ μιὰ ἐφημερίδα τοπικὴ, δέξια τοῦ δόνητος τοῦ νησιοῦ.

Ἐτοί, ἡ «ΗΧΩ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ», γέννημά τῆς γνήσιο, σὰς στέλνει σήμερον τὸν πατριωτικὸ τῆς χαιρετισμὸ. Τὸν πρῶτο. Καὶ κάθε πρωτομηνιά θὰ σὰς καλημερίζῃ. Στὴς σελίδες τῆς θὰ εἴρῃ τὸν ἀντίπαλο τοῦ ἀγαπημένου νησιοῦ, τὰ νέα τῶν πατριωτῶν—δὰς μπορεῖ νὰ συγκεντρώσῃ. Μὲ τὴ δική σας βοήθεια καὶ συνεργασία θὰ γίνῃ ὁ συνδετικὸς κρίκος ἀνάμεσα σ' ὅλους τοὺς συμπατριώτες.

Μὲ τὴν δεξιότητά ὅτι θὰ ἀγαπηθῇ, γιὰτὶ σὰς ἀγαπᾷ, ὁ μαντατοφόρος τῆς Λευκάδας θὰ φθάσῃ στὰ μικρὰ καὶ χωρὶς καὶ στὴς μεγάλες πόλεις. Θάρρῃ νὰ σὰς ἐρῇ ὅπου κι' ἀν εἴσῃ, φέροντάς σας τὸ ἄρωμα τοῦ νησιοῦ, τὸ μὲθο τῶν πατριωτῶν, τὰ παλιά καὶ τὰ καινούργια τους. Ἐμπιστευθεὶς τὴν καὶ στηριζέτε.

Γιὰ σας λεβέντες τῆς Λευκάδας! ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ!

Λευκαδίτες τῆς Ἀθῆνας καὶ φίλοι τῆς Λευκάδας

Σὰς προκαλοῦμε ὅλους στὸ ἸΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΗΤΑΣ τοῦ Συλλόγου μας, τοῦ θὰ πραγματοποιηθῇ στὴ 16 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1971 ὁ μ.μ. στὸ ξενοδοχεῖο «Κινγκ Μίνως» — Πειραιῶς 1.

Τότες τὴς χαρούμενες μέρες, ἀνεπιτηδευτὸς γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ στὸν ἴδιο χῶρο, νὰ δαναώσουμε πρὸς τοὺς ἀπατάλτους δεσμούς ἀνάμεσά μας, ν' ἀναλλάξουμε τὴς θερμότερες εὐχὲς μας γιὰ ἕναν εὐτυχεμένο καινούργιο χρόνον καὶ νὰ χαροῦμε ὅπως πρέπει ἀνὰ ταῦτα τῆς ἴδιας λευκαδίτικης γῆς, τῆς Λευκάδας.

Κοντὰ μας θὰ βρίσκονται διέξοχοι καλλιτέχνες, Λευκαδίτες κι' ἄλλοι ποὺ θὰ μᾶς χαρίσουν μιὰ ἀξέσχατη θεαδία: Ὁ Θανάσης Βέγγος, ὁ Ἡλίας Λογυθόπουλος, ἡ Κούκα καὶ ἡ Ναυσικά Σωτηρίου, ἡ Λιζέτα, ὁ Λάκης Παπαζῆς κ.λ.π.

Γιὰ νὰ «κλείσετε» τὸ τραπέζι σας τηλεφωνήστε στὸ ξενοδοχεῖο:

«Κινγκ Μίνως» πλ. 531.111
Τηλετ. νῦ 57.130

Τὶ κάρτες σας θὰ τὴς παραλαμβάνετε ἀπὸ τὴν εἴσοδον τῆς αἰθούσης τοῦ ξενοδοχείου. Προσέλθεισιν δὲν θὰ σταλοῦν.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΝ

'Εξόρμητοι δράσεως ΘΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΦΕΤΟΣ Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΣ

Ἡ δραστηριότητα τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου Λευκαδίων, σὺν δίστασμα τοῦ χρόνου ποὺ πέρασε ὑπῆρξε πολυμορφῆ. Συγκερμινέται:

● ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕ μιὰ ἐκτεταμένη ἐκδήλωση — συνέντευξη γιὰ τὸ κόμμο τῆς θαλασσοδάρτης, μὲ τὴν παρουσία τοῦ Δημήτρου Ἀθηναίου κ. Δ. Ρίτσου καὶ 400 Λευκαδίων ἀλλὰ καὶ μὲ συμμετοχὴ τοῦ χορευτικοῦ τμήματος τοῦ «Ὀρφέως». Ἀς σημειωθῇ ὅτι τὰ ἔσοδα τοῦ καλ. λευκαδίου αὐτοῦ συγκροτήματος (9.500 δρχ. περίπου) κατέβλεσαν οἱ κ.κ. Κων. Δελ. λαπόρτας καὶ Χρυσ. Μελάς.

● ΤΟ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟ Λευκαδίτικο ἑορτάσιον ποὺ ὀργάνωσε τὴν 2-3-70 τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, σπῆρξε ἐντυπωσιακὸ. Πῆραν μέρος σ' αὐτό, Ἰσπανικά καὶ γαλλικά φολκλорικά συγκροτήματα, καθὼς καὶ οἱ περιφημοὶ «μοσφιρέτες»—προσφωρὸς τὸ κ. Ἀντωνίου Τζεβελέκη. Μαζὶ τοὺς γλύντησαν περίπου 500 Λευκαδίτες καὶ φίλοι τους.

● ΤΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου περιλαμβάνονται ἀκόμη: Ἡ διοργάνωση καὶ πραγματοποίησις ἐκδρομῆς στὰ Τρίκαλα Κορινθίας (17-5-70), ἡ πραγματοποίησις τῆς διαλέξεως τοῦ κ. Βλάχου-μητράκου, στὴν αἰθούσα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, μὲ θέμα: «Ἀγγελοὶ Σικελιανός», ἡ ἐκδόσις συμμετοχῆς στὴς γιορτὲς γιὰ τὴν Ἑνωσι τῆς Ἑλλάδος, ἡ διατήρησις τῆς γιορτῆς τῆς φανερωμένης στὸ Χολαργόν... Ἡ ἐκδόσις τῆς «ΗΧΩΣ» εἶναι ἔργο τοῦ παρὼτος Δ.Σ.—μὲ τὴν συνεργασίαν δημοσι-

Διαγωνισμὸς σχεδίου

● ΔΥΟ ΒΡΑΒΕΙΑ

Διαγωνισμὸ σχεδίου μεταξὺ παιδιῶν τῆς Λευκάδας, (ἀρρέων καὶ θηλέων), ἡλικίας 12—18 ἐτῶν, προκηρύσσεται ὁ Σύλλογος Λευκαδίων. Ἐκλεκτὸς συμπατριώτης μας προσεφέρθη νὰ ἀδιοθετῇ δύο βραβεῖα:

Οἱ δύο νικητῆς, τοῦ διαγωνισμοῦ, θὰ ἀποδιδώσιν δωρεὰν σκεῖτο — ζωγραφικὴ μὲ τὸ σύστημα τῆς ἀλλογογραφίας, στὴν σχολὴ Α.Β.Κ. ἢ ἄλλῃ παρῳία.

Τὸ σύνολο αὐτῆς τῆς δωρεᾶς εἶναι 6.000 δρχ. περίπου καὶ θὰ καταβληθῇ ἀπὸ τὸν ἀδιοθετῇ ἐξ ὁλοκλήρου.

Ὅσοι νέοι καὶ νέες θὰ λάβουν μέρος στὸν διαγωνισμό, πρέπει νὰ ἔχουν γεννηθῇ καὶ νὰ διαμένουν στὴ Λευκάδα. Θὰ ὑποβάλλουν δὲ τρία πρωτότυπα σχέδια τους (ὄχι ἀντιγραφές), σὲ λευκὸ χαρτί, χωρὶς χροιάς (μεγέθους 25—30 ἐκατοστὰ Χ 35—40 ἐκατοστὰ). Τὰ σχέδια τους θὰ γίνονται δεκτά, στὰ γραφεῖα τοῦ Συλλόγου Λευκαδίων, Σάββατος 139 κ. Π. Βλάχου—ἐπὶ ἀποδείξει, μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου 1971.

Διὰ ἀπὸ τὰ σχέδια πρέπει νὰ εἶναι ἐμπνευσμένα ἀπὸ Λευκαδικὰ τοπία κ.λ.π. καὶ τὸ τρίτο νὰ εἶναι ἀνθρώπινη μορφή.

Τὰ σχέδια ἐκάστον διαγωνιζομένου πρέπει νὰ ἔχουν ὄνομα δεξιὰ τριψήφιον ἀριθμὸν καὶ θὰ τεθοῦν ἐν κλειστῷ φάκελλῳ, φέροντα τὸν αὐτὸν τριψήφιον ἀριθμὸν. Ἐντὸς τοῦ ἰδίου φακέλλου,

Τὰ ἐπόμενα φύλλα μας: «Η ΛΕΥΚΑΔΑ ΚΑΙ Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ» τοῦ κ. Τάκη Μαμαλοῦκα.

Το πρώτο φύλλο της Ηχούς Ιανουάριος 1971

του για τη συλλογική μνήμη, διατηρούν ολοζώντανο κι ελκυστικό το σύνδεσμο με τη Λευκάδα. Αξίζουν τις ολόθερμες ευχαριστίες μας για την ανεκτίμητη προσφορά τους! Αλλά και την υπόσχεση ότι θα έχουν την αρωγή μας για ό,τι χρειαστεί στα επόμενα πολλά-πολλά χρόνια που θα χαιρόμαστε την εφημερίδα του «Συλλόγου» μας. Έτσι κι αλλιώς, όλο και κάποιο σχόλιο θα μας ψιθυρίζει η «Ηχώ» στη διαδρομή προς το γενέθλιο τόπο των πιο ακριβών προσδοκίων μας.

Κώστας Κατηφόρης
Πρόεδρος ΔΣ/ΕΛΜ

Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και σε όλα τα μέλη του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής "Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ" τα οποία, με συνέπεια, ανιδιοτέλεια και αδιάκοπη προσφορά, επί 55 συνεχόμενα χρόνια εκδίδουν την εφημερίδα "ΗΧΩ της Λευκάδας" του Συλλόγου, διατηρώντας ζωντανή την ιστορική μνήμη, τις παραδόσεις και την πολιτιστική ταυτότητα της ιδιαίτερης πατρίδας μας της αγαπημένης μας Λευκάδας!!

Η πολύχρονη αυτή προσπάθεια αποτελεί φωτεινό

παράδειγμα εθελοντισμού, συλλογικότητας και αγάπης για τον τόπο, προβάλλοντας σε ολόκληρη την ελληνική επικράτεια τα τοπικά, πολιτιστικά και κοινωνικά δρώμενα. Το έργο σας είναι πολύτιμο και αξίζει τον σεβασμό, την αναγνώριση και την ευγνωμοσύνη όλων μας.

Θερμά συγχαρητήριά και εγκάρδιες ευχές για δύναμη και συνέχιση της σπουδαίας αυτής προσφοράς.

Με αγάπη σε όλες και όλους
Θόδωρος Γεωργάκης, δικηγόρος, π. δήμαρχος, διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου, μέλος του Συλλόγου.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ 100 ΧΡΟΝΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ ΧΟΛΑΡΓΟΥ

Στο πλαίσιο των επετειακών εκδηλώσεων, λατρευτικού και πολιτιστικού χαρακτήρα, καθώς φέτος συμπληρώνονται

100 χρόνια από την οικοδόμηση του (παλαιού) Ναού της Παναγίας Φανερωμένης Χολαργού, την Κυριακή (των Αγίων Πατέρων) 24 Μαΐου 2026, στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Παναγίας Φανερωμένης Χολαργού τελέσθηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λευκάδος και Ιθάκης κ. Θεοφίλου. Ο Καθεδρικός Ιερός Ναός Παναγίας Φανερωμένης Χολαργού αφιερώθηκε στην χάρη και την προστασία της Υπεραγίας Θεοτόκου της Πεφανερωμένης, καθώς οι πρώτοι κάτοικοι του προαστίου αυτού κατάγονταν από την Λευκάδα.

Ο Σεβασμιώτατος μετέφερε για την ημέρα εκείνη, προς ευλογία και προσκύνηση υπό των πιστών, το ιερό Ευαγγέλιο επί του οποίου ορκίζονταν πίστη στη Φιλική Εταιρεία οι αγωνιστές της Λευκάδος.

Στην Θεία Λειτουργία προσκλήθηκαν και παρέστησαν οι Σύλλογοι Λευκαδίων της Αττικής.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Πανοσιολογιότατος Αρχιμανδρίτης π. Ιωαννίκιος Ζαμπέλης, Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Λευκάδος και Ιθάκης, ο οποίος, με μεστό θεολογικό λόγο, αναφέρθηκε τόσο στο νόημα της εορτής των Αγίων Πατέρων της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου όσο και στο επετειακό γεγονός της συμπλήρωσης των 100 χρόνων του παλαιού Ναού, που ύψωσε η πίστη των θρησκευομένων Λευκαδίων.

Τον Σεβασμιώτατο προσεφώνησαν ο Πρόεδρος του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» κ. Θωμάς Χόρτης και ο Δήμαρχος Παπάγου Χολαργού κ. Ηλίας Αποστολόπουλος, ο οποίος του προσέφερε αναμνηστικές εκδόσεις του Δήμου.

Ο Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αρχιμανδρίτης Συμεών Βενετσιάνος εξέφρασε την βαθειά ευγνωμοσύνη των σεβαστών Εφημερίων και όλων των ενοριτών για την παρουσία και την ιεροπρεπή τέλεση της Θείας Λειτουργίας υπό του Σεβασμιωτάτου Λευκάδος κ. Θεοφίλου, εκφράζοντας και την θερμή παράκληση προς τον λειτουργό Επίσκοπο να ενθυμείται αυτής της ενορίας στις αρχιερατικές προσευχές και δεήσεις του.

Αντιφωνώντας, με εμφανή συγκίνηση, ο Σεβασμιώτατος Λευκάδος και Ιθάκης κ. Θεόφιλος ευχαρίστησε τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμο για την εξαιρετική ευκαιρία και ευλογία που του χάρισε να ιεουργήσει στον Ιερό Ναό, επισημαίνοντας την αθρόα συμμετοχή των πιστών στη Θεία Λειτουργία και στην θεία Κοινωνία και την ωραία τάξη που χαρακτήρισε όλη την ιερά τελετή.

Αναφέρθηκε ιδιαίτερα στις προσπάθειες της Εκκλησίας να δώσει νόημα ζωής στον σύγχρονο άνθρωπο, που ταλανίζεται και συχνά απελπίζεται, επισημαίνοντας την

ανάγκη ενότητας και συνεργασίας όλων των Στελεχών της ενορίας για τον κοινό στόχο. Προσέφερε στην ενορία πιστό αντίγραφο της ιεράς και θαυματουργής εικόνας της Παναγίας Φανερωμένης, που φυλάσσεται στην ομώνυμη Ιερά Μονή της Λευκάδας, υπογραμμίζοντας τον στενό πνευματικό δεσμό της ενορίας του Χολαργού με την Μονή της Λευκάδας.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, ο Ιερός Ναός προσέφερε κέρασμα σε όλους τους εκκλησιαζομένους στον προαύλιο χώρο της Φανερωμένης.

Στην ανέγερση του (παλαιού) Ναού της Παναγίας Φανερωμένης Χολαργού είχαν ενεργό συμμετοχή οι Λευκαδίτες της περιοχής με επικεφαλής τον Πρόεδρο του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής Παναγιώτης Βουτσινάς.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΛΕΥΚΑΔΟΣ
ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΑΠΟ ΤΟΝ κ. Θ. ΧΟΡΤΗ, ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ «ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ»

Σεβασμιότατε Μητροπολίτη Λευκάδος και Ιθάκης κ. Θεόφιλε.

Η παρουσία σας στις εκδηλώσεις για

την συμπλήρωση των 100 χρόνων από την οικοδόμηση του Ιερού Ναού «ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ» Χολαργού, αποτελεί για εμάς ιδιαίτερη τιμή και ευλογία,

καθώς ο Ναός αυτός είναι ο πιο στενά συνδεδεμένος με τον Ιερό Βράχο της Κυράς μας, (που είναι σημείο αναφοράς για την Λευκάδα), αφού όχι μόνο η Λευκαδίτικη Κοινότητα, μέσω του Συλλόγου μας, διαδραμάτισε πρωταγωνιστικό ρόλο στην ανέγερσή του, ΑΛΛΑ ΦΕΡΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ.

Επί πλέον εδώ, ο αρχαιότερος και ιστορικότερος Σύλλογος Λευκαδίων του Λεκανοπεδίου, την τιμά ιδιαίτερα την ημέρα της γιορτής Της.

Η παρουσία σήμερα εδώ του Ευαγγελίου της ορκωμοσίας των Φιλικών είναι ένα ακόμη σημαντικό προσκύνημα αφού γίνεται αυτή την περίοδο που εορτάζεται «Η Ένωση των Επτανήσων με την ΕΛΛΑΔΑ.

Σας καλωσορίζουμε σε αυτή την ιδιαίτερη στιγμή για μάς και σε ανταπόδοση της ευλογίας σας, εύχομαι καλή δύναμη και συνέχεια στο έργο σας!

ΕΝΑ ΑΙΣΙΟ ΤΕΛΟΣ

συνέχεια από τη σελ.3

να αποφύγει τη ματιά του Ανέστη, μα ξαφνικά πάγωσε. Το πουλάρι είχε στηλώσει πάνω του τα μεγάλα κατάμαυρα υγρά μάτια του και τον κοίταζε ικετευτικά. Αυτό ήταν... Μέσα του ένιωσε να σπάει ο πάγος της ανάγκης και να κατακλύζεται απ' τη ζεστασιά της ζωής. Άρπαξε τα κουπιά με δύναμη, και την οδήγησε στη στεριά. Σήκωσε το γαϊδουράκι και το απόθεσε μαλακά πάνω στο χαλίκι της ασηπράδας. «Χάει στο καλό και παραλίγο να μαγαρίσω τη ψυχή μου», μουρμούρισε και παρατώντας το εκεί, γύρισε την πλώρη του για το λιμάνι. Ο Ανέστης τώρα έκλαιγε αλλά από χαρά και ευγνωμοσύνη. Δεν πήγαν χαμένα τα δάκρυα και οι ικεσίες του. Ήξερε από τι μέταλλο ήταν φτιαγμένος ο πατέρας του αλλά προς στιγμή τρόμαξε πως θα δειλιάσει κάτω απ' την πίεση της ανάγκης. Και βέβαια κατάλαβε ότι άφησε το γαϊδούρι στον κάβο, ως ελάχιστη παραχώρηση στον εγωισμό του, μιας και αν το έφερνε πίσω με τη βάρκα, όλο και κάποιο μάτι θα τον έπαιρνε, κι άντε να γλιτώσει την καζούρα απ' τους χωριανούς στα καφενεία που ειδικά τις Κυριακές ήταν γεμάτα κόσμο.

Μ' αυτές τις σκέψεις, η βαρκούλα έδωσε στον μόλο του Βαλαωρίτη και πατέρας και γιος τράβηξαν για το χωριό από το μονοπάτι του Κωσταρέλια. Σαν έφτασαν στη Ράχη, ο ήλιος είχε μεσουρανήσει. Ο Ανέστης ευτυχισμένος απ' την έκβαση της ιστορίας, άρχισε να σκέφτεται τι καλό θα είχε ετοιμάσει για φαί η κυρά Στέλλα. Τέτοια ώρα όλα τα σπίτια της γειτονιάς μύριζαν υπέροχα απ' την ετοιμασία του μεσημεριανού. Σε λίγο, μπήκαν στο δρομάκι για το σπίτι τους. Καθώς πλησίασαν στο ξύλινο πορτόνι, τα μάτια τους γούρλωσαν από την έκπληξη: Απέξω περίμενε το γαϊδουράκι, που μόλις τους είδε άρχισε να κλωτσάει το χώμα, προσπαθώντας να γκαρίξει για να δείξει τη χαρά του.

«Ε Μωρέ Γεράσιμε, πού το πήγατε το γαϊδούρι ούλη νύχτα;» ακούστηκε από μέσα η θεια Γιώτα που είχε ξυπνήσει και είχε πάρει είδηση τι έγινε. Πατέρας και γιός δαγκώθηκαν...

«Τίποτα μπρε μάνασα», πρόλαβε ο Ανέστης. «Το πήαμε να το μπανιάρουμε γιατί έκανε ζέστη», συμπλήρωσε κλείνοντας το μάτι στον καπετάνιο πλέοντας σε πελάγη ευτυχίας.

«Α, έτσι;», είπε με νόημα η νοικοκυρά, που είχε καταλάβει ακριβώς τι είχε γίνει. «Ένα στόμα ακόμα, πάντα χωράει στο σπίτι μας. Ελάτε μέσα τώρα να φάμε κι εμείς. Θα ξυλιάσει η σούπα».

Δυο λόγια για τη φυγή ενός ξεχωριστού ανθρώπου

Έφυγε πριν ένα δεκαήμερο από κοντά μας, ύστερα από μεγάλη μάχη με τον καρκίνο, η Χρυσούλα Βεργίνη, κόρη της θειά Ζαχαρούλας και του μπάρμπα Βαγγέλη Βεργίνη(Βαγγελάκα) από τους Τσουκαλάδες.

Η Χρυσούλα, υπήρξε για πάνω από σαράντα ολόκληρα χρόνια Προϊσταμένη στα χειρουργεία του Νοσοκομείου Κ.Α.Τ. .

Όσοι είχαν την τύχη να την γνωρίσουν μονάχα καλές κουβέντες είχαν να πουν για το ήθος, την σπάνια ομορφιά της και το κοινωνικό της παράστημα.

Άνθρωπος απλός μα επίμονος, ευγενικός, ταπεινός, δημοκράτης, κόσμησε με το διάβα της το χώρο που θυσιαστικά υπηρέτησε με μια απaráμιλλη αυταπάρνηση, παρά τις πλείστες πίκρες που την κέρασε η μοίρα της.

Πάλεψε για τα δικαιώματα των εργαζομένων στο χώρο της υγείας και πάντα έδινε το ηχηρό της παρών όταν οι περιστάσεις την καλούσαν. Η διαχρονική της λαχτάρα, ήταν οι λίγοι και καλοί της φίλοι και το χωριό μας που την γέμιζε πάντα συγκίνηση.

Μετά το Γυμνάσιο Λευκάδας, πορεύτηκε στο χώρο της νοσηλευτικής κι εξελίχθηκε χάρις στο ζήλο και την αγάπη που επέδειξε για το χώρο τον οποίο υπηρέτησε με αγάπη. Έμπαινε απ' ότι έμαθα στην πορεία μου, πρώτη στα χειρουργεία κι έβγαине συνήθως τελευταία, πάντα χαρούμενη και κουρασμένη, γιατί ήταν απόλυτα δοσμένη στο λειτούργημα που με απόλυτη υπευθυνότητα είχε δοθεί. Στάθηκε με αξιοπρέπεια

και ιδιαίτερο παράστημα πλάι σε όλους τους φημισμένους γιατρούς που πέρασαν από το σημαντικό αυτό ίδρυμα για τέσσερις δεκαετίες.

Για την Χρυσούλα, ο άνθρωπος ήταν πάνω απ' όλα κι ο άνθρωπος, γι'αυτήν δεν είχε χρώμα, ούτε σημαία κι ούτε μικρό ή μεγάλο πορτοφόλι.

Τον Σεπτέμβρη του 1973, έξι χρόνων παιδί, ύστερα από ένα τραγικό ατύχημα, έφτασα κλινικά νεκρός στο Κ.Α.Τ. με πρωτοβουλία της θείας μου Ελένης Κόκκορη και την δραστική παρέμβαση της Χρυσούλας που έφερε τα πάνω κάτω στα χειρουργεία προσμένοντάς με από το Νταού Πεντέλης, όπου αρχικά προσέτρεξαν οι γονείς μου. Έπειτα από έναν τιτάνιο αγώνα δώδεκα ωρών χειρουργείο δίχως ανάσα του γιατρού Κώστα Κώτσου και τη Χρυσούλα στο πλάι του, πήρα ανάσα! Πέρασε μια βδομάδα για ν' ανοίξω τα μάτια μου στο φως. Μάρτυράς μου ο Θεός και η Κυρά Φανερωμένη, στην οποία με έταξε η μάνα μου περνώντας απ'το πορτόνι της μέσα σε μια λίμνη αίματος πάνω στην ποδιά της.

Για εμένα, αυτές οι δυο γυναίκες μαζί με τη μάνα μου, τον Κώστα Κώτσου και την Φανερωμένη, υπήρξαν οι φύλακες Άγγελοι της ζωής μου.

Αγαπημένη μου Χρυσούλα, τι να θυμηθώ και με τι λόγια να σου πω το δικό μου ευχαριστώ;

Καλό σου ταξίδι καλή μου μάνα!

Κώστας Γ. Σταματέλος

Μια εξέχουσα βράβευση στον συμπατριώτη μας καθηγητή Νεοελληνικής Φιλολογίας του ΕΚΠΑ Στέφανο Κακλαμάνη

Απονεμήθηκε το Βραβείο «Νίκος Καζαντζάκης» 2025 του Δήμου Ηρακλείου στον καθηγητή Νεοελληνικής Φιλολογίας του ΕΚΠΑ Στέφανο Κακλαμάνη

Μέσα σε κλίμα συγκίνησης πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 5/6, στην αίθουσα εκδηλώσεων «Δ. Θεοτοκόπουλος» της Βικελαίας Δημοτικής Βιβλιοθήκης, η επίσημη τελετή απονομής του Βραβείου «Νίκος Καζαντζάκης» 2025 του Δήμου Ηρακλείου, στο διακεκριμένο καθηγητή Νεοελληνικής Φιλολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ), Στέφανο Κακλαμάνη, για τη σπουδαία προσφορά και τη μακροχρόνια συμβολή του στα Κρητικά γράμματα.

Το βραβείο απένειμε στον Στέφανο Κακλαμάνη ο Δήμαρχος Ηρακλείου Αλέξης Καλοκαιρινός, παρουσία του πρώην Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων Απόστολου Κακλαμάνη, του Περιφερειάρχη Κρήτης Σταύρου Αρναουτάκη, του Δημάρχου Σητείας Γιώργου Ζερβάκη, του εκπροσώπου του Αρχιεπισκόπου Κρήτης, πατήρ Κύριλλου, των Αντιδημάρχων Ρένας Παπαδάκη, Νίκου Γιαλιτάκη, Φιλάρετης Δαφέρμου-Χρονάκη και Στέλλας Αρχοντάκη, του Προέδρου της ΔΕΠΑΝΑΛ Κώστα Βαρβεράκη, της επικεφαλής της Δημοτικής παράταξης «Ηράκλειο για σένα» Μαρίας Καναβάκη, ανθρώπων των γραμμάτων και τεχνών από το Ηράκλειο και τη Σητεία.

Ο Αλέξης Καλοκαιρινός στην προσφώνησή του μίλησε με τα πιο θερμά λόγια για τον Στέφανο Κακλαμάνη και ανατρέχοντας στο παρελθόν ανέσυρε μνήμες από τη γνωριμία και την συμπορευση τους στο Πανεπιστήμιο Κρήτης: «Τον Στέφανο Κακλαμάνη τον γνώρισα πρώτη φορά ως φοιτητή σε μια ομιλία του στο Κρητολογικό Συνέδριο που είχε πραγματοποιηθεί στο Ηράκλειο το καλοκαίρι του 1981 με οργανωτή όπως πάντα την Εταιρεία Κρητικών Ιστορικών Μελετών. Οι γονείς μου με είχαν παροτρύνει να παρακολουθήσω την ανακοίνωση ενός φοιτητή που είχε ξεχωρίσει ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Κρήτης Νίκος Παναγιωτάκης. Εκεί άκουσα για πρώτη φορά τον Στέφανο Κακλαμάνη να μιλάει για το επιστολάριο του Αντωνίου Καλλέργη, (5η δεκαετία του 16ου αιώνα). Ο φοιτητής αυτός δεν επιβεβαίωσε απλώς, αλλά ξεπέρασε τις πολύ υψηλές προσδοκίες που είχαν δημιουργηθεί πολύ νωρίς για τον ίδιο. Είχε ξεχωρίσει πολύ νωρίς ο Στέφανος Κακλαμάνης. Τον συνάντησα ξανά όπως και άλλα πρόσωπα, όπως τον Αλέξη Πολίτη, όταν βρέθηκα και εγώ στο Πανεπιστήμιο Κρήτης. Ο Στέφανος Κακλαμάνης ήταν ήδη Επίκουρος καθηγητής. Πορευτήκαμε για πάρα πολλά χρόνια, από το 1994 έως το 2019, αδιαλείπτως στο Πανεπιστήμιο Κρήτης και μοιραστήκαμε πάρα πολλά. Μοιραστήκαμε προσπάθειες, κοινά εγχειρίδια. Βρεθήκαμε να διαικούμε και το τμήμα Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής μαζί και μοιραστήκαμε πολλές αγωνίες».

Ο Δήμαρχος Ηρακλείου αναφέρθηκε στο σπουδαίο έργο

του Στέφανου Κακλαμάνη, στη συνεργασία του με την Βικελαία και άλλους τοπικούς πνευματικούς Φορείς και εξήγησε το σκεπτικό της εισήγησής του για την βράβευση του Στέφανου Κακλαμάνη, η οποία έγινε ομόφωνα δεκτή από το Δημοτικό Συμβούλιο: «Το Βραβείο «Νίκος Καζαντζάκης» απονέμεται σε ένα άνθρωπο ο οποίος προήγαγε και προάγει τα Κρητικά γράμματα. Είναι μελετητής της πρώιμης Νεοελληνικής γραμματείας αλλά με πυρήνα που καταλαμβάνει και

την μεγαλύτερη έκταση της παραγωγής του. Την Κρητική Γραμματεία της Αναγέννησης. Αυτή η δουλειά που έκανε, ξεκινώντας μαθητεία στον Νίκο Παναγιωτάκη, συνιστά αυτή τη στιγμή ένα συνολικό έργο που αποτελεί τον βασικό πυλώνα των σπουδών της Κρητικής Αναγέννησης σε ό,τι αφορά τα γράμματα γενικά. Αυτό από μόνο του είναι πάρα πολύ σπουδαίο. Ο Στέφανος είναι ένας ακαταπόνητος, χαλκέντερος μελετητής. Η παραγωγή του είναι πραγματικά εντυπωσιακή. Το πρώτο βιβλίο που εκδόθηκε στην Κρήτη για την εποχή και το πρόσωπο του Χορτάτση από την Εταιρεία Κρητικών Ιστορικών Μελετών το 1993, φτάνοντας ένα σημείο το οποίο το έχει υπερβεί βέβαια ήδη ο Στέφανος, που είναι η ποίηση της Κρήτης στην Αναγέννηση. Τρίτο έργο από το Μορφωτικό Ίδρυμα της Εθνικής Τράπεζας. Είναι ένα κολοσσιαίο έργο το οποίο προφανέστατα από την πρώτη στιγμή έγινε και θα παραμείνει έργο αναφοράς. Δεν είναι τυχαίο ότι και οι τρεις τόμοι γνώρισαν πάρα πολύ γρήγορα επανέκδοση, που δεν είναι και το πιο αυτονόητο σε αυτό το πεδίο των γραμμάτων να συμβεί και έχει συμβεί. Πρόκειται για μια έκδοση που ξεκίνησε το 2019, συνεχίστηκε για τρία χρόνια και στη συνέχεια επανεκδόθηκε».

Ο Αλέξης Καλοκαιρινός καταλήγοντας επεσήμανε τη σχέση που έχει όλα αυτά τα χρόνια ο Στέφανος Κακλαμάνης με την κοινωνία της Κρήτης αλλά και τις αρετές του ως άνθρωπος, σημειώνοντας: «Σαν άνθρωπος και σαν πανεπιστημιακός δάσκαλος με πολλούς μαθητές που ευδοκούν στην επιστημονική τους διαδρομή και δημιουργούν και άλλους μαθητές, είχε και έχει και μια αυ-

στηρότητα στην κρίση. Αλλά είναι η αυστηρότητα της δικαιοσύνης. Αυτή η αυστηρότητα η οποία ισορροπεί με την επιείκεια είναι αναγκαία για τη δικαιοσύνη. Και αυτό είναι μια σπάνια αρετή. Ο Στέφανος την υψηλού επιπέδου επιστημονική του παραγωγή, που δεν είναι πάντα προσίτη στους μη ειδικούς, μερίμνησε να την κοινωνήσει και στους ανθρώπους. Έτσι απέκτησε μία σχέση όλα αυτά τα χρόνια, με την κοινωνία της Κρήτης. Από την Κίσαμο μέχρι την Σητεία, με τη Στέγη Βιτσέ-

συνεπάγεται. Γεννήθηκα σε ένα ορεινό χωριό της Λευκάδας, στην Καρυά. Γαλουχήθηκα με τα κανάκια της μάνας μου και με τις συμβουλές του πατέρα μου και βγήκα από νωρίς με οδηγό τον Νίκο Παναγιωτάκη στον πηγαμό για των ιδεών την πόλη. Το Μεγάλο Κάστρο. Στην πόλη αυτή, όπως έγραφε ένας Καστρινός του παλιού καιρού, «ο μορφωμένος και καλλιεργημένος άνθρωπος δεν αισθάνεται ξένος ούτε και στερείται φίλων, και γίνεται δεκτός ως πολίτης εφόσον οι τρόποι του είναι τιμημένοι». Η απονομή αυτού του μεγάλου βραβείου στην ταπεινότητά μου με τιμά ιδιαιτέρως και με γεμίζει χαρά και αίσθημα ευθύνης. Στο πρόσωπό μου τιμούνται οι φιλοπρόοδοι γονείς μου, άνθρωποι του μόχθου και της πηγαίας καλοσύνης, τα αδέρφια μου, η οικογένειά μου και οι δάσκαλοί μου, εκείνοι που με πατρική αφοσίωση με δίδαξαν να αγαπώ τον άνθρωπο και να αφιερώνω τις δυνάμεις μου στη μελέτη του πνευματικού πολιτισμού αυτού του τόπου. Θα ήθελα και από τη θέση αυτή να ευχαριστήσω από καρδιάς τον Αλέξη Καλοκαιρινό, που ηγείται αυτής της πόλης, καθώς και τα εκλεκτά μέλη της επιτροπής απονομής του βραβείου γι' αυτήν την απρόσμενη τιμή που μου επιφύλαξαν. Μια τιμή που τη νιώθω να βαρύνει ακόμα περισσότερο στους ώμους μου όταν αναλογίζομαι ότι με το ίδιο αυτό βραβείο τιμήθηκε ο δάσκαλός μου Νίκος Παναγιωτάκης, ο Γρηγόρης Σηφάκης, ο Θεοχάρης Δετοράκης και ο Νίκος Γιανναδάκης. Μορφές ανεξίτηλα χαραγμένες στη μνήμη και στην καρδιά μου. Τους οφείλω πολλά, μα πάνω απ' όλα τους χρωστώ το δρόμο που με οδήγησε στο Μεγάλο Κάστρο. Ταπεινό αντίδωρο σ' αυτή τη μεγάλη τιμή, είναι αυτή η ομιλία που ετοίμασα για σας και που νομίζω ότι βάζει τα πράγματα σε μία σειρά σχετικά με τον Ιταλόγλωσσο Βιντσέντζο Κορνάρο, ποιητή και ιταλικών ποιημάτων και του Ερωτόκριτου».

Η Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Βυζαντινής Φιλολογίας και Διευθύντρια του Εργαστηρίου Παλαιογραφίας και Μικροταινιών του Τμήματος Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης Μαρίνα Δετοράκη παρουσίασε αναλυτικά το πολυσχιδές επιστημονικό

έργο, την προσωπικότητα και την αφοσίωση του τιμωμένου στη μελέτη της Κρητικής λογοτεχνίας και ιστορίας.

Ο ιδρυτής της Στέγης Βιτσέντζος Κορνάρος, Γιώργος Γαλανάκης εξέφρασε τη συγκίνησή του για την βράβευση του Στέφανου Κακλαμάνη η οποία αποτελεί τιμή και για τη Σητεία καθώς ως κορυφαίος μελετητής της Ενετοκρητικής Γραμματείας, αποτελεί ο ίδιος μια ζωντανή σύγχρονη γέφυρα ανάμεσα στο Ηράκλειο και στη Σητεία. Παράλληλα, ο Γιώργος Γαλανάκης προσέφερε στο Δήμαρχο Ηρακλείου και στον Στέφανο Κακλαμάνη από ένα τόμο με συλλογή έργων του ζωγράφου Γιώργου Κόρδη, εμπνευσμένα όλα από το έργο του Ερωτόκριτου.

Βιογραφικό

Ο Στέφανος Κακλαμάνης γεννήθηκε στην Καρυά Λευκάδος (1958) και σπούδασε βυζαντινή και νεοελληνική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών (1977-1981). Υπήρξε υπότροφος ερευνητής του Ελληνικού Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών της Βενετίας (1984-1987) και έλαβε διδακτορικό δίπλωμα από τη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Κρήτης (1989). Διετέλεσε καθηγητής νεοελληνικής φιλολογίας στο Τμήμα Φιλολογίας του ίδιου Πανεπιστημίου διδάσκοντας (1989-2018) θέματα της ειδικότητάς του. Έχει εκδώσει κείμενα και ιστορικές πηγές και δημοσιεύσει μελέτες και άρθρα για την πρώιμη νεοελληνική λογοτεχνία, για την ιστορία, τη γραμματεία και τον πνευματικό πολιτισμό της Κρήτης κατά την περίοδο της Αναγέννησης, για την κίνηση των ιδεών και την ιστορία του χειρόγραφου και έντυπου ελληνικού βιβλίου. Έχει συμμετάσχει σε διεθνή επιστημονικά Συνέδρια και έχει οργανώσει Συμπόσια για θεμελιώδη ζητήματα της πρώιμης νεοελληνικής λογοτεχνίας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕΛΩΝ

Παρακαλούμε τα μέλη μας που δεν έχουν εκληρώσει ακόμη την οικονομική τους υποχρέωση καταβολής των συνδρομών τους για τον Σύλλογο και για την ΗΧΩ, να το πράξουν άμεσα. Οι συνδρομές αυτές είναι το μοναδικό έσοδο του Συλλόγου μας.

Ποσό συνδρομής για τον Σύλλογο: **10 €** κατ' έτος
Ποσό συνδρομής για την ΗΧΩ: **10 €** κατ' έτος

Δικαιούχος: Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα»
Τράπεζα: Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος
Αριθμός Λογαριασμού: 139/296121-02
IBAN: GR5301101390000013929612102

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα ο εορτασμός της 162ης επετείου της Ένωσης της Επτανήσου με την Ελλάδα

συνέχεια από τη σελ.1

της Επτανήσου με τη μητέρα Ελλάδα».

Το καλλιτεχνικό πρόγραμμα πλαισιώθηκε από χορωδιακά, θεατρικά και χορευτικά σχήματα επτανησιακών σωματείων, τα οποία παρουσίασαν παραδοσιακούς χορούς, καντάδες, μουσικά αφιερώματα και θεατρικά δρώμενα από τα νησιά του Ιονίου, αναδεικνύοντας τον πλούτο της επτανησιακής πολιτιστικής κληρονομιάς.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους εκπρόσωποι της Κυβέρνησης, της Περιφέρειας Αττικής και Ιονίων Νήσων, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, της ακαδημαϊκής κοινότητας, πολιτιστι-

κών φορέων και επτανησιακών σωματείων.

Ειδικότερα μεταξύ άλλων παρέστησαν:

- Ως εκπρόσωπος του Υφυπουργού Ναυτιλίας & Νησιωτικής Πολιτικής κ. Στέφανου Γκίκα, η κ. Φωτεινή Τρανούδη
- Ως εκπρόσωπος του Περιφερειάρχη Αττικής κ. Νικολάου Χαρδαλιά, η Εντεταλμένη Σύμβουλος Εμπορίου κ. Μαριάννα Τουμαζάτου
- Ο Αντιπεριφερειάρχης Δυτικού Τομέα Αθηνών, κ. Χαράλαμπος Αλεξανδράτος
- Ο Αντιπεριφερειάρχης Νήσων Περιφέρειας Αττικής, κ. Νικόλαος Παπαγεωργίου

- Η Αντιπεριφερειάρχης Πάρκων, Αλσών και Υγείας Ζώων, κ. Ρίτα Μωραϊτάκη
- Ως εκπρόσωπος του Δημάρχου Αθηναίων , ο Αντιδήμαρχος Τεχνικών Υπηρεσιών, Δημοτικής Περιουσίας & Ψηφιακής Διακυβέρνησης στον Δήμο Αθηναίων,

- Ως εκπρόσωπος του Προέδρου της Ελληνικής Κυβέρνησης, ο Γενικός Γραμματέας Αυτοδιοίκησης και Αποκέντρωσης, κ. Σάββας Χιονίδης
- Ως εκπρόσωπος του Αρχηγού ΓΕΕΘΑ Στρατηγού Δημητρίου Χούση, ο Ταξίαρχος Βασίλειος

στιές προς την Περιφέρεια Αττικής, το Υπουργείο Πολιτισμού, τη Βουλή των Ελλήνων για την παραχώρηση της άδειας πραγματοποίησης της εκδήλωσης, την Ελληνική Αστυνομία και την Τροχαία Αττικής για τη συνδρομή τους, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ
«Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ»
Γερανίου 41, Αθήνα TK 10431
email: s.lefkadion.ath@gmail.com

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΚΥΡΙΑΚΟ ΣΦΕΤΣΑ

Δεν βρήκε στρωμένο χαλί ο Κυριάκος Σφέτσας στο διάβα του. Δικαίως θα μπορούσε να αναρωτηθεί ο καθένας που θα μελετούσε το δημιουργικό του αποτύπωμα, ποιο ήταν το στοιχείο εκείνο που έφερε τον Καλλιτέχνη στον δρόμο των εκλεκτών κι επιφανών μουσικών δημιουργών κι αυτό δεν ήταν άλλο από την έμφυτη τέρψη προς τον ανθόκηπο της αγνής μαγικής μουσικής δημιουργίας.

Άνθρωπος που τόλμησε να αγγίξει μεγάλα οράματα, παρά την ταπεινότητα που τον διακατείχε.

Μουσικός που δεν κοίταξε να βολευτεί πίσω από εφήμερους τίτλους γιατί έβλεπε πάντα μακριά. Πολύ μακριά.

Μουσικό γέννημα της Φιλαρμονικής Εταιρείας Λευκάδας και της παιδικής του αναζήτησης πλάι στο μαίετρο και τη λιμνοθάλασσα, πρωτομπολιάστηκε με τους ήχους και τα χρώματα προγενέστερων αλησμόνητων εποχών που άφησαν στο διάβα τους έργα μεγάλης εμβέλειας.

Διεσδυτικός, παρατηρητικός, αθόρυβος, αφέθηκε με τόλμη στην υφάντρα μοίρα των στενοσόκακων της Λευκάδας κι αυτή με τ' απαλοχάδι του Ιονίου πελάγου, του' έπλεξε έναν αέναο ιστό κι ένα όμορφο μοιρολόι για να ταξιδέψει το νου και τη μεγάλη του φαντασία σ' έναν κόσμο ξεχωριστό κι αλλιώτικο.

Άνθρωπος μποέμ, δεν θα μπορούσε ποτέ να συμβιβαστεί σε στενά και μεμψίμοιρα πλαίσια.

Πάντα κοιτούσε τον ήλιο κατάματα και τους καιρούς τους έκανε μαξιλάρι αγκαλιά με το πηγαίο του ένστικτο, ζωγραφίζοντας μυστικά μακρινούς ορίζοντες στα δικά του πεντάγραμμα με σπάνια και πρόφανη αισθαντικότητα .

Πάντα τολμούσε κι ανήσυχα πρωτοπορούσε δίνοντας γροθιά στην μετριοτήτα και σε μικρόθωρα απαλοχτυπήματα της πλάτης, χαράζοντας δικά του μονοπάτια.

Πρωτοτύπησε και ποτέ δεν το μετάνιωσε.

Μπήκε μπροστά σε πορείες και σε κινήματα της τέχνης που τον κέρδισε από μικρό παιδί και στήριξε με όλες του τις δυνάμεις τις αποφάσεις του εντός κι εκτός Ελλάδας.

Αυτοσχεδίασε, επινόησε, τόλμησε. Δεν λοιδόρησε ποτέ την τέχνη τη δική του αλλά και των συναδέλφων του παρά τις μαχαιριές που έλαβε μέσα στο πέλαγο των αναζητήσεων του. Καταπιάστηκε με απόλυτη προσήλωση και πειραματίστηκε σε σπουδαία μουσικά χρώματα και συνθέσεις με αισθητικά κράματα που τα' λούζε το διάχυτο και πηγαίο του ταλέντο.

Κι αυτά τα κράματα κι αυτά τα μουσικά μέταλλα τα κράτησε στα καταβαθιά του σαν ιερά ευαγγέλια ΔΕΝ ΤΑ ΠΡΟΔΩΣΕ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΑΠΟ ΑΥΤΑ ΔΕΝ ΠΡΟΔΩΘΗΚΕ παρά τ'αγριοκαίρια που βρήκε στο διάβα του.

Ο Κυριάκος Σφέτσας, ποτέ δεν ξέχασε και δεν αποποιήθηκε τη φτώχεια που τον μεγάλωσε σε δύσκολα χρόνια στη Λευκάδα. Κι ήταν αυτά τα χρόνια της φτώχειας οικόσημα ιερά κι αδιαπραγμάτευτα που πάντα κουβαλούσε στη στράτα του.

Σταυροκοπούνταν στην αφκισίδωτη παραδοσιακή μουσική της Ελλάδας αλλά και κάθε τύπου και μελέτησε καλά κάθε ήχο από πολλά μουσικά όργανα.

Ευφραίνονταν κοντά σε απλές ανώνυμες μουσικές μορφές που έδιναν τον εαυτό τους σε στιγμιαίες εκδηλώσεις χαράς και μέσα του συνέθετε το δικό του υπόστρωμα και τις δικές ρέουσες μουσικές συζεύξεις που τον κατέκλυζαν με το καιρό.

Τον διέκρινε διαχρονικά η ταπεινότητα κι ήταν αυτό μέχρι τα στερνά του που τον κράτησε όρθιο στο χρόνο και στο μουσικό στερέωμα.

Θα λείψει από την πατρίδα μας.

Ο Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» εύχεται στους οικείους του θερμά συλλυπητήρια.

Στις καρδιές μας ο Κυριάκος Σφέτσας θα μένει ΑΘΑΝΑΤΟΣ!

Το Δ.Σ.

κ. Παναγιώτης -Πάρης Χαρλαύτης

- Ως εκπρόσωπος του Δημάρχου Ζακύνθου κ. Γεωργίου Στασινόπουλου, ο Αντιδήμαρχος Πολιτισμού κ. Τάκης Βρυώνης
- Η Πρόεδρος του Οργανισμού Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας Δήμου Αθηναίων (ΟΠΑΝΔΑ) , κ. Ρωξάνη Μπέη
- Ο κ. Ανάργυρος Σοφίος, Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Κυθήρων και Αντικυθήρων
- Ο κ. Ιωάννης Δημητρίου, Καθηγητής Μαθηματικών του ΕΚΠΑ
- Ο πρώην Πρόεδρος της Επτανησιακής Συνομοσπονδίας και του Συλλόγου Απανταχού Παξίων, κ. Αντώνης Κάγκας
- Ο Πρόεδρος της Κερκυραϊκής Ένωσης Αθηνών, κ. Θωμάς Σούλος
- Η Πρόεδρος της Κερκυραϊκής Εστίας Αθηνών, κ. Λίνα Βέργη
- Ο Πρόεδρος της Ένωσης Κεφαλλήνων και Ιθακησίων Κηφισιάς και βορείων προαστίων, κ. Διονύσης Κεγκάτος
- Ο Α΄ Αντιπρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου Αθλητικού Τύπου (ΠΣΑΤ), κ. Μάνος Σταραμόπουλος
- Ως εκπρόσωπος της Αδελφότητας Κεφαλλήνων και Ιθακησίων Πειραιά, η κ.Ζαμπέλη Αφροδίτη

Οι επετειακές εκδηλώσεις κορυφώθηκαν την Κυριακή 24 Μαΐου 2026 με την επίσημη Δοξολογία στον Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θαυμακού κ. Ιακώβου.

Ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση και τελετή κατάθεσης στεφάνων στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη, παρουσία εκπροσώπων της Πολιτείας, των Ενόπλων Δυνάμεων, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, πολιτικών κομμάτων και επτανησιακών φορέων.

Στεφάνια κατέθεσαν:

Παρασκευόπουλος, Διευθυντής Γ4/ΓΕΕΘΑ

- Ως εκπρόσωπος του Υφυπουργού Ναυτιλίας & Νησιωτικής Πολιτικής κ. Στέφανου Γκίκα, ο κ. Αλέξανδρος Αγάθος
- Ως εκπρόσωπος του Περιφερειάρχη Αττικής κ. Νικολάου Χαρδαλιά, ο Αντιπεριφερειάρχης Κεντρικού Τομέα Αττικής κ. Γεώργιος Βλάχος
- Ο Περιφερειάρχης Ιονίων Νήσων κ. Ιωάννης Τρεπεκλής
- Ως εκπρόσωπος του Δημάρχου Ζακύνθου κ. Γεωργίου Στασινόπουλου, ο Αντιδήμαρχος Πολιτισμού κ. Τάκης Βρυώνης
- Ο Πρόεδρος της Επτανησιακής Συνομοσπονδίας κ. Ιωάννης Παργινός
- Ως εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ – Κίνημα Αλλαγής, ο Ευρωβουλευτής κ. Νικόλαος Φαραντούρης
- Ως εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ – Προοδευτική Συμμαχία, η κ. Διονυσία Στεφάτου
- Ως εκπρόσωπος της Πλεύσης Ελευθερίας, ο Βουλευτής Επικρατείας κ. Αλέξανδρος Καζαμίας
- Ως εκπρόσωπος του κόμματος «Φωνή Λογικής», η κ. Μαργαρίτα Αβραντίνη

Μετά την ολοκλήρωση της τελετής παρουσιάστηκαν επτανησιακοί παραδοσιακοί χοροί από χορευτικά συγκροτήματα της Επτανησιακής Συνομοσπονδίας, κλείνοντας τις επετειακές εκδηλώσεις σε ατμόσφαιρα συγκίνησης, ενότητας και πολιτιστικής συνέχειας.

Τιμητική υπήρξε η παρουσία εκπροσώπων και μελών των διοικητικών συμβουλίων των επτανησιακών σωματείων-μελών της Επτανησιακής Συνομοσπονδίας, καθώς και πλήθους συμπατριωτών και φίλων της Επτανήσου.

Η Επτανησιακή Συνομοσπονδία εκφράζει τις θερμές της ευχαρι-

Δήμου Αθηναίων, καθώς και τον Οργανισμό Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας Δήμου Αθηναίων για τη σημαντική υποστήριξη και τη μικροφωνική κάλυψη της εκδήλωσης.

Παράλληλα, ευχαριστεί θερμά όλους όσοι τίμησαν με την παρουσία τους τις επετειακές εκδηλώσεις, καθώς και τα πολιτιστικά σωματεία, τους καλλιτέχνες, τους εθελοντές και όλους τους συντελεστές που συνέβαλαν στην επιτυχή διοργάνωση και ολοκλήρωσή τους.

.....

Στις πολιτιστικές εκδηλώσεις ξεχωριστή ήταν η παρουσία της Χορωδίας μας, του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής “Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ”, που επάξια κέρδισε την αναγνώριση και εκτίμηση του κοινού, ξεσηκώνοντας θύελλες ενθουσιασμού. Με τον δεξιοτέχνη μάετρο μας Γιάννη Ψφυρή και τον ταλαντούχο πιανίστα Δημήτρη Ανδρονιάδη, που ανέδειξαν την χαρούμενη, πανηγυρική διάθεση της μουσικής.

Στον “Υμνος των Ριζοσπαστών”, σόλο: Ο Γεώργιος Μάλφας “Δρόμοι παλιοί” Μ. Θεοδωράκης, σόλο: Ο Αντώνης Σολδάτος Εντυπωσίασε το υπέροχο παραδοσιακό τραγούδι της Λευκάδας “ Μηλιά

Οι κυρίες Γκίνη Μαργαρίτα και Ελλαδία Κοντογιώργη από τον Σύλλογο Λευκαδίων Ηλιούπολης και γύρω Δήμων «Η Φανερωμένη» ντυμένες με την παραδοσιακή λευκαδίτικη στολή κράτησαν την σημαία της Ομοσπονδίας των Απανταχού Λευκαδίτικων Συλλόγων στην επιμνημόσυνη δέηση και στην τελετή κατάθεσης στεφάνων στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη.